

کار، اندرژی، توان

مدرس: مسعود رهنمون

سال تحصیلی ۹۶-۹۵

گروه آموزشی عصر

ASR_Group@outlook.com

@ASRschool2

انرژی جنبشی (انرژی حرکتی): انرژی است که جسم به علت حرکت خود دارد پس می توان گفت انرژی اجسام ساکن صفر است به عنوان مثال می توان تیر رها شده از گمان، اتومبیل در حال حرکت و..... را مثال زد

انرژی جنبشی وابسته به جرم و تندی اجسام متحرک بوده و مستقل از جهت حرکت جسم است و از رابطه مقابل به دست می آید که در آن V (تندی) سرعت با واحد $\frac{m}{s}$ و m جرم با واحد kg و K انرژی جنبشی با واحد $\frac{kgm^2}{s^2}$ که آن را J می نامیم

$$K = \frac{1}{2} m V^2$$

نکته: در مسائل مربوط به انرژی جنبشی جرم جسم هر گاه بر حسب گرم بیان شود آن را به کیلوگرم باید تبدیل کرد برای این کار جرم مربوطه را به عدد ۱۰۰۰ تقسیم می کنیم

$$(g \xrightarrow{+1000} kg)$$

به عنوان مثال

$$350 \cdot g = 350 / 1000 kg$$

نکته: هر گاه در مسائل انرژی جنبشی سرعت جسم بر حسب $\frac{km}{h}$ بیان شود باید آن را به $\frac{m}{s}$ تبدیل کرد، برای این کار عدد مربوطه به سرعت را بر $3/6$ تقسیم می کنیم

$$36 \text{ km/h} = 36 / 3.6 = 10 \text{ m/s} \quad \text{و} \quad 72 \text{ km/h} = 72 / 3.6 = 20 \text{ m/s}$$

به عنوان مثال:

از مقایسه انرژی جنبشی دو جسم متحرک (یا یک متحرک در دو وضعیت مختلف) می توان نوشت:

$$\left. \begin{array}{l} \begin{array}{c} V_A \rightarrow \\ (m_A) \end{array} \quad K_A = \frac{1}{2} m_A V_A^2 \\ \begin{array}{c} V_B \rightarrow \\ (m_B) \end{array} \quad K_B = \frac{1}{2} m_B V_B^2 \end{array} \right\} \frac{K_B}{K_A} = \frac{m_B}{m_A} \times \left(\frac{V_B}{V_A} \right)^2$$

- جرم جسمی 50 kg و سرعت آن 20 m/s است انرژی جنبشی آن را حساب کنید.

- اتومبیلی با جرم یک تن و با سرعت 72 km/h حرکت می کند. انرژی جنبشی جسم چند مگا ژول است؟

- اتومبیلی به جرم 1 تن با سرعت 20 متر بر ثانیه در حال حرکت است. انرژی جنبشی اتومبیل چند کیلوژول است؟

- جرم جسم A چهار برابر جرم جسم B و انرژی جنبشی آنها با هم برابر است. سرعت جسم A چند برابر سرعت جسم B است؟

- انرژی جنبشی جسمی به جرم m که با سرعت V در حرکت است، چند برابر انرژی جنبشی جسم دیگری به جرم $2m$ است که

با سرعت $\frac{V}{4}$ در حال حرکت است؟

یادداشت ریاضی

نمایش یک بردار بر حسب بردارهای یکه و مؤلفه‌های یک بردار روی محور مختصات

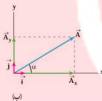

در درس ریاضی خود خوانده‌اید که با انتخاب بردارهای یکه $\vec{i}$ و $\vec{j}$ به ترتیب روی محورهای x و y (شکل الف) می‌توان یک بردار را بر حسب بردارهای یکه نمایش داد. بردار یکه در راستای هر محور، برداری است به طول واحد و در جهت همان محور.

$$|\vec{i}| = |\vec{j}| = 1 \text{ واحد}$$

اگر اندازه جبری مؤلفه‌های بردار $\vec{A}$ روی محور x و y به ترتیب برای A_x و A_y باشد، این بردار به صورت زیر نشان داده می‌شود:

$$\vec{A} = A_x \vec{i} + A_y \vec{j}$$

بنابراین، برای تعیین مؤلفه‌های یک بردار روی دو محور x و y به روش زیر عمل می‌کنیم. مطابق شکل ب از انتهای بردار $\vec{A}$ خط‌های موازی هر یک از دو محور x و y رسم می‌کنیم تا محورها را قطع کنند. به این ترتیب بردارهای $\vec{A}_x$ و $\vec{A}_y$ به دست می‌آیند که همان مؤلفه‌های بردار $\vec{A}$ در راستای دو محور است.

با توجه به اینکه زاویه $\vec{A}$ با محور x برابر α است، اندازه جبری مؤلفه‌های $\vec{A}$ روی دو محور با توجه به رابطه‌های زیر محاسبه می‌شود:

$$\cos \alpha = \frac{A_x}{A}$$

$$\text{و} \quad \sin \alpha = \frac{A_y}{A}$$

بنابراین

$$A_x = A \cos \alpha$$

$$\text{و} \quad A_y = A \sin \alpha$$

$$A \cos \alpha \vec{i} + A \sin \alpha \vec{j} = \vec{A}$$

حال می‌توان نوشت:

$$A^2 = A_x^2 + A_y^2$$

بزرگی بردار $\vec{A}$ را می‌توان با استفاده از مثلث قائم‌الزاویه شکل ب به دست آورد:

$$A = \sqrt{A_x^2 + A_y^2}$$

و در نتیجه:

جهت بردار $\vec{A}$ را با تعیین زاویه این بردار با سوی مثبت محور x به دست می‌آوریم. اگر در شکل ب نائزات زاویه α را حساب کنیم، نتیجه می‌شود:

$$\tan \alpha = \frac{A_y}{A_x}$$

توجه کنید این رابطه، دو پاسخ برای α به دست می‌دهد. پاسخ درست را باید با توجه به علامت اندازه جبری مؤلفه‌های $\vec{A}$ در راستای دو محور تعیین کرد.

سینوس و کسینوس و تانژانت و کتانژانت زوایای مهم:

	0°	30°	45°	60°	90°	180°	270°	360°
Sin x	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	1	0	-1	0
Cos x	1	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	-1	0	1
Tan x	0	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	1	$\sqrt{3}$	تعریف نشده	0	تعریف نشده	0
Cot x	تعریف نشده	$\sqrt{3}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	0	تعریف نشده	0	تعریف نشده

کار:

کار انرژی منتقل شده از سیستمی به سیستم دیگر است بدون دخالت دما. کار زمانی انجام می شود که در اثر نیرویی، جسمی جابجا شود. کار یک کمیت نردهای است و واحد آن ژول است و از رابطه ی زیر بدست می آید:

$$= Fd \cos$$

در فرمول کار، W کار و F بزرگی نیرو و d جابجایی و α زاویه ی بین نیرو و جابجایی است.

نکته: کار نیروهای عمود بر مسیر حرکت برابر صفر است.

مثال: شخصی مطابق شکل نیروی 50 نیوتن را تحت زاویه ی 30° درجه نسبت به افق به چارو برقی وارد می کند. اگر چارو 3 متر جابجا شود، کار شخصی بر روی چارو چند ژول است؟

$$W = Fd \cos \alpha \Rightarrow W = 50 \times 3 \times \frac{\sqrt{3}}{2} = 75\sqrt{3}$$

یگای کار در SI، ژول است. ژول عبارت است از کار نیروی یک نیوتن هنگامی که به اندازه ی یک متر در جهت نیرو جابجا شود.

$$1J = 1N \times 1m$$

رابطه ی اخیر را می توان به دو صورت دیگر نوشت:

$$W = (F \cos \theta) d \quad (1)$$

یعنی کار حاصل ضرب جابجایی در تصویر نیرو در جهت جابجایی است.

$$W = F(d \cos \theta) \quad (2)$$

یعنی کار حاصل ضرب نیرو در تصویر جابجایی در جهت نیرو است.

$$\begin{cases} \theta < 90^\circ \rightarrow W > 0 \\ \theta > 90^\circ \rightarrow W < 0 \\ \theta = 90^\circ \rightarrow W = 0 \end{cases}$$

نکته ی ۱. از رابطه ی $W = Fd \cos \theta$ پیداست که اگر:

کار مثبت، کار منفی، کار صفر: کار کمیتی ترده ای است و بنابراین می تواند مثبت، منفی و یا صفر باشد. بدین ترتیب که، اگر زاویه بین راستای نیرو و جابه جایی، تند (کوچک تر از 90° درجه) باشد، کار آن نیرو مثبت و اگر برابر 90° درجه باشد کار صفر و اگر این زاویه بازبزرگ تر از 90° درجه) باشد، کار آن نیرو منفی خواهد بود.

در سه حالت کلی زیر اندازه کار برابر صفر است:

۱. اساساً نیرویی بر جسم وارد نشود.
۲. جسم جابه جا نشود.
۳. زاویه بین نیرو و جابه جایی 90° درجه باشد. کار نیروهایی که بر مسیر جابه جایی عموداند، صفر است.

نکته ی ۲. معلوم می شود که اگر بردار نیرو بر بردار جابجایی عمود باشد، کار نیرو صفر است.

نکته ی ۳. در نمودار (نیرو - جابجایی)، مساحت سطح زیر نمودار برابر کار نیروی وارد بر جسم، است.

$$S = W$$

مثال حل شده:

۱- با صرف یک ژول کار، جرم 1kg را چند متر می توان بالا برد؟

حل:

$$W = F \cdot d$$

نیروی لازم برای بالا کشیدن جسم حداقل باید برابر وزن جسم باشد و $F = mg$

$$1 = 1 \times 9.8 \times d \rightarrow d = \frac{1}{9.8} = 0.102 \text{ m} = 10.2 \text{ cm}$$

پرسش: کار چه نوع کمیتی است؟ پاسخ: نرده ای

۲- در طول مدتی که وزنه بردار وزنه را بالای سر خود نگه می دارد:

الف) کار نیروی دست او بر روی وزنه چقدر است؟

ب) آیا او در این مدت انرژی مصرف می کرد؟ توضیح دهید

پاسخ: الف) در این حالت وزنه بردار برای نگهداشتن وزنه، نیرویی برابر با وزن آن به آن وارد می کند، ولی چون جابه جایی

$$W = Fd = mg \cdot 0 = 0$$

صفر است، کار او برابر است با

ب) وزنه بردار در این مدت انرژی مصرف می کند و انرژی مصرف شده او در نهایت به صورت گرما به محیط بیرون داده می شود.

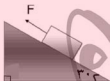
مثال حل نشده:

۱- نیروی افقی 24 N به جسمی به جرم 4 kg بر روی سطح افقی بدون اصطکاک وارد می شود و آنرا به اندازه 3 m

متر جابجا می کند. کاری که این نیرو بر روی جسم انجام می دهد، چقدر است؟

۲- در شکل روبرو نیروی $F = 500\text{ N}$ و وزنه M به جرم 50 kg را روی سطح شیبدار به زاویه 30° درجه به طول 10 m

متر بالا می برد. کار انجام شده توسط نیروی F چند ژول است. اصطکاک ناچیز است.

۳- شخصی سورتمه ای به جرم 30 kg را با نیروی 60 N که با افق زاویه 45° درجه می سازد، می کشد. وقتی که سورتمه

15 m متر در راستای سطح افقی بدون اصطکاک حرکت می کند، کاری که هر یک از نیروهای مؤثر بر سورتمه انجام می دهند،

چقدر است؟

۴- به جسمی به جرم 30 kg کیلوگرم مطابق شکل دو نیروی خارجی اثر می کند. کار تک تک نیروهای وارد بر جسم را در

جابجایی 10 m متر حساب کنید.

محاسبه ی کار کل (کار نیروی برآیند):

a. روش اول: در این روش، ابتدا کار تک تک نیروهای وارد بر جسم را بدست می آوریم و سپس آنها را به صورت جبری جمع می کنیم.

$$\sum W = W_1 + W_2 + \dots \quad (1)$$

b. روش دوم: در این روش، ابتدا برایند نیروهای وارد بر جسم را بدست می آوریم، سپس کار برایند نیروها را از رابطه ی زیر بدست می آوریم.

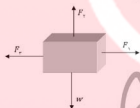
$$\sum W = (\sum F)d \quad (2)$$

نکته: در فرمول ۲، نوشتن $\cos \alpha$ صرف نظر می کنیم، زیرا همواره بردار برایند نیروها، همجهت با بردار جابجایی است.

c. روش سوم: استفاده از قسبه ی کار - انرژی که بعداً به توضیح آن می پردازیم.

نکته: از روش اول زمانی استفاده می کنیم که محاسبه ی برایند نیروها کار پیچیده ای باشد.

نکته: از روش دوم زمانی استفاده می کنیم که تک تک نیروها را نداشته باشیم ولی برایند آنها را داشته باشیم، یا اینکه محاسبه ی برایند نیروها ساده تر از محاسبه ی تک تک کارها باشد.

مثال حل شده

با توجه به شکل مقابل، برایند کار انجام شده روی جسم را پس از ۴ متر جابجایی بدست آورید.

$$F_x = 10\text{N} \quad m = 10\text{Kg} \quad F_y = 50\text{N} \quad F_z = 70\text{N}$$

پاسخ: در این مسئله می توانیم از روش دوم استفاده کنیم، زیرا محاسبه ی برایند نیروها ساده است.

$$\sum F_x = F_1 - F_2 = 50 - 10 = 40\text{N}$$

$$\sum F_y = w - F_3 = 100 - 70 = 30\text{N}$$

$$\sum F = \sqrt{(F_x)^2 + (F_y)^2} = 50\text{N}$$

$$\sum W = (\sum F)d = 50 \times 4 = 200\text{J}$$

جسمی به جرم $m = 2\text{kg}$ را مطابق شکل با نیروی ثابت و رو به بالای F و با حرکت یکنواخت 2m (بالا) می بریم. با فرض این که $g = 10\text{N/kg}$ است.

الف) کار هریک از نیروهای وارد شده به جسم را به طور جداگانه حساب کنید

ب) کار برایند نیروهای وارد بر جسم را به دست آورید.

ج: با توجه به این که جسم به طور یکنواخت رو به بالا حرکت می کند، باید برایند نیروهای وارد بر جسم صفر باشد. به عبارت دیگر باید بزرگی نیروی رو به

بالا F با بزرگی وزن جسم که به طرف پایین بر آن وارد می شود یکسان باشد. یعنی، $F = W$. از آنجا که وزن جسم $W = mg = (2\text{kg})(10\text{N/kg}) = 20\text{N}$ است.

$$F = 20\text{N}$$

الف) ابتدا کار نیروی ثابت F را پیدا می کنیم. چون جابه جایی جسم در جهت است $\Theta = 0^\circ$. کار انجام شده توسط این نیرو برابر است با:

$$W = Fd \cos \Theta = (20\text{N})(2\text{m})(\cos 0^\circ) = 40\text{J}$$

توجه کنید $\cos 0^\circ = 1$. از آنجا که نیروی وزن بر خلاف جهت جابه جایی جسم است $\Theta = 180^\circ$. کار انجام شده

$$W = Fd \cos \Theta = (20\text{N})(2\text{m})(\cos 180^\circ) = -40\text{J}$$

توسط نیروی وزن برابر است با:

ب) با توجه به شکل دو نیرو بر جسم وارد شده است. نیروی F رو به بالا و نیروی وزن W رو به پایین. چون

بزرگی این دو نیرو یکسان است، برایند آن ها صفر خواهد شد. بنابراین کار برایند این دو نیرو نیز صفر می شود (چرا؟).

کار و انرژی جنبشی:

انرژی جنبشی جسمی به جرم m و سرعت v با رابطه $K = \frac{1}{2}mv^2$ داده می شود. سرعت توپی که در امتداد قائم به هوا پرتاب شده باشد، رفته رفته کاهش می یابد و در نتیجه انرژی جنبشی توپ نیز کم می شود. حال فرض کنید توپ را از حال سکون از یک بلندی رها کنیم، سرعت و در نتیجه انرژی جنبشی توپ به تدریج افزایش می یابد. اکنون توپی را در نظر بگیرید که به دیواری برخورد کند و برگردد، در این برخورد ابتدا سرعت و انرژی جنبشی آن کاهش و سپس افزایش می یابد. روزانه شاهد تغییر انرژی جنبشی اجسام در محیط اطراف خود هستیم.

مثال ها در مورد تغییر انرژی جنبشی می تواند بسیار متنوع باشد. از جمله:

۱- در هنگام تصادف دو خودرو انرژی جنبشی خودروها تغییر می کند. هر قدر تغییر سرعت پیش تر باشد آسیب وارد شده به خودرو نیز بیش تر است.

۲- وقتی تیری به ساقه ی درخت می خورد یا هنگام برخورد تیر با ساقه ی درخت تغییر انرژی جنبشی برای تیر یا تیر رخ می دهد.

۳- خودرویی که از حال سکون به راه می افتد.

۴- سنگی که رو به بالا پرتاب می شود و یا از یک بلندی رها می شود.

۵- خودرویی که در حال حرکت است ترمز می کند.

۶- .....

توضیح دهید هنگام برخورد چکش یا میخ چه اتفاقی رخ می دهد؟

(ب)

(الف)

پاسخ: چکش به میخ برخورد می کند. هنگام فرو رفتن میخ در تخته نیروی مقاوم تخته باعث توقف میخ و

چکش می شود. این نیرو کار انجام می دهد، کار انجام شده باعث توقف یا تغییر انرژی جنبشی چکش می شود.

در مثال های بالا هریک از نیروهای وارد بر جسم کار انجام می دهند و این کارها سبب تغییر انرژی جنبشی جسم می شود. برای توضیح این موضوع مثال زیر را در نظر می گیریم، جسمی به جرم m مطابق شکل روی سطح افقی بدون اصطکاک قرار دارد. این جسم تحت تاثیر نیروی ثابت F به اندازه d نیروی سطح جابه جا می شود. کار نیروی F با رابطه زیر داده می شود:

$$W = Fd$$

حال می توان به کمک روابط موجود در فیزیک رابطه زیر را برای کار کل و انرژی جنبشی آن نوشت:

$$W = \frac{1}{2}mv_f^2 - \frac{1}{2}mv_i^2$$

جمله اول طرف راست در این رابطه انرژی جنبشی جسم در نقطه (۲) و جمله دوم، انرژی جنبشی جسم در نقطه (۱) است.

در نتیجه اگر این دو انرژی جنبشی را به ترتیب با K_f و K_i نشان دهیم، رابطه فوق را می توان به صورت زیر نوشت:

$$W = K_f - K_i$$

یعنی «کار نیروی برآیند وارد بر جسم در یک جابه جایی معین، با تغییرات انرژی جنبشی آن جسم برابر است.» این رابطه کاملاً کلی و حتی در مسیر غیر خط راست نیز برقرار است. در این مثال خاص دیدیم که فقط کار یک نیرو غیر صفر بود. در مثال های دیگر اگر کار بیش از یک نیرو غیر صفر باشد، سمت چپ رابطه $W = K_f - K_i$ مجموع آن کارها خواهد بود. رابطه $W = K_f - K_i$ قضیه کار و انرژی نامیده می شود. برطبق این قضیه، مجموع کارهای نیروهای وارد بر هر جسم در یک جابه جایی برابر با تغییر انرژی جنبشی جسم در آن جابه جایی است. اگر مجموع کارها مثبت باشد، $K_f > K_i$ است و انرژی جنبشی جسم افزایش می یابد و اگر مجموع کارها منفی باشد، $K_f < K_i$ است و انرژی جنبشی جسم کاهش می یابد و به همین ترتیب اگر مجموع کارها صفر باشد در این حالت انرژی جنبشی جسم تغییر نکرده و خواهیم داشت $K_f = K_i$

مثال حل شده :

انومیلی به جرم 1400 کیلوگرم با سرعت 100 متر بر ثانیه در حال حرکت است. سپس سرعت خود را به 30 متر بر ثانیه می رساند برآیند کار انجام شده روی آن را حساب کنید. پاسخ: در این مسئله بهترین راه استفاده از قضیه ی کار انرژی است.

$$\sum W = \frac{1}{2} m (v^2 - v_0^2) = \frac{1}{2} \times 1400 \times (30^2 - 100^2) = -56000 \text{ J}$$

مثال حل شده :

چتریازی از ارتفاع 800 متری از حال سکون رها می شود. جرم چتریازی به همراه چترش 80 kg است. اگر او با سرعت 50 m/s به زمین برسد، به کمک قضیه کار و انرژی کار نیروی مقاومت هوا در مسیر سقوط را به دست آورید. (شتاب گرانشی را 10 m/s^2 بپذیرش کنید). پاسخ: در این مثال، بر چتریازی دو نیروی وزن و مقاومت هوا وارد می شود. با استفاده از قضیه کار و انرژی داریم:

$$W_{\text{وزن}} + W_{\text{مقاومت هوا}} = K_f - K_i$$

$$80 \times 10 \times 800 + W_{\text{مقاومت هوا}} = \frac{1}{2} \times 80 \times 50^2 - 0$$

$$mgh \cos 0^\circ + W_{\text{مقاومت هوا}} = \frac{1}{2} mv_f^2 - \frac{1}{2} mv_i^2$$

$$640000 + W_{\text{مقاومت هوا}} = 1000 \Rightarrow W_{\text{مقاومت هوا}} = -640000 \text{ J}$$

مثال حل شده سنگی به جرم 50 kg از ارتفاع 20 m بالای زمین بدون سرعت اولیه رها می شود:

الف) سرعت آن در لحظه ی رسیدن به زمین

ب) انرژی جنبشی سنگ در لحظه ی رسیدن به زمین

پ) کار نیروی گرانشی زمین بر روی سنگ

ت) کار انجام شده توسط نیروی گرانشی زمین را با تغییر انرژی جنبشی سنگ از آغاز حرکت تا رسیدن به زمین با هم مقایسه کنید.

$$v^2 - v_0^2 = 2gy \rightarrow v^2 = 2 \times 9.8 \times 20 = 392$$

الف)

$$v = \sqrt{392} = 19.8 \text{ m/s}$$

$$K = \frac{1}{2} mv^2 = \frac{1}{2} \times 50 \times 392 = 9800 \text{ J}$$

ب)

$$W = mgh \cos 0^\circ = 50 \times 9.8 \times 20 = 9800 \text{ J}$$

پ) کار انجام شده توسط نیروی گرانشی زمین

ت) تغییر انرژی جنبشی جسم برابر است با: انرژی جنبشی در لحظه ی رهایی برابر صفر است.

$$K - K_0 = 9800 - 0 = 9800 \text{ J}$$

تغییر انرژی جنبشی جسم با کار نیروی گرانشی زمین یک اندازه است.

تذکر:

۱- تویی که در امتداد قائم رو به بالا پرتاب می شود، انرژی جنبشی آن کاهش می یابد علت آن کار نیروی گرانشی زمین بر روی توپ است. کار نیروی گرانشی زمین منفی است.

۲- اگر توپ از یک بلندی رها شود، انرژی جنبشی آن افزایش می یابد. علت آن کار نیروی گرانشی بر روی توپ است. در این حالت، کار نیروی گرانشی مثبت است و موجب افزایش انرژی جنبشی می شود.

۳- خودرویی که ترمز می کند، انرژی جنبشی آن کاهش می یابد و کار نیروی ترمز اصطکاک موجب تغییر انرژی جنبشی است.

۴- هنگامی که میخی به دیوار می کوبیم، در حین برخورد چکش به میخ انرژی جنبشی میخ ابتدا افزایش می یابد زیرا از حال سکون شروع به حرکت می کند در یک لحظه کوتاه، سپس کاهش می یابد. علت آن کاری است که نیروی مقاوم تخته روی دستگاه میخ و چکش انجام می دهد.

۵- سنگی را از ارتفاع h_1 بالای زمین رها می کنیم. کاری که از طرف نیروی گرانشی زمین بر روی آن انجام می شود برابر است با:

$$W_1 = mgh_1$$

و انرژی جنبشی سنگ در انتهای مسیر $m v_1^2$ خواهد بود در این حالت تغییر انرژی جنبشی $\Delta K = K_2 - K_1 = \frac{1}{2} m v_1^2$

حال اگر سنگ را از ارتفاع $h_1 < h_2$ رها کنیم، کار انجام شده روی آن از طرف نیروی گرانشی زمین بیشتر و تغییر انرژی جنبشی آن نیز بیش تر خواهد بود.

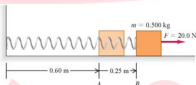
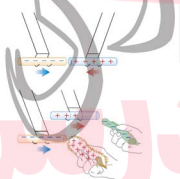
عس در زیر پای بازیگران سیرک تور پهن می کنند، بازیگر هنگام سقوط به تور برخورد می کند و او می جهد. تغییر انرژی جنبشی بازیگر در این وضعیت خیلی کمتر از هنگامی است که بازیگر به سطح زمین برخورد می کند. اما تور چگونه از آسیب رسیدن به شخص جلوگیری می کند. در برخورد شخص به تور تغییر انرژی جنبشی قبل و پس از برخورد قابل ملاحظه نیست این تغییر انرژی برابر کاری است که روی عسله های بازیگر انجام می شود. بنابراین کار انجام شده موجب آسیب به بدن شخص نمی شود.

کار و انرژی پتانسیل:

انرژی پتانسیل: گاهی اوقات جسم توانایی انجام کار را دارد اما کار انجام نمی دهد! چرا که شرایط انجام کار برایش فراهم نیست. در این حالت می گوئیم که جسم دارای انرژی نهفته یا پتانسیل می باشد. چنین جسمی زمانی کار

انجام خواهد داد که شرایط برایش مهیا شود. انرژی پتانسیل برخلاف انرژی جنبشی که به حرکت یک جسم وابسته است ویژگی یک سامانه (سیستم یا دستگاه است) تا ویژگی یک جسم تنها یعنی می توان گفت انرژی پتانسیل به مکان یک سیستم وابسته است ،

انواع انرژی پتانسیل: مهمترین انواع انرژی پتانسیل عبارتند از: انرژی پتانسیل گرانشی، کشسانی، الکتریکی، شیمیایی، مغناطیسی و.....

الف) انرژی پتانسیل کشسانی در سامانه گلوله - فنر

ب) انرژی پتانسیل گرانشی در سامانه شخص - زمین

ج) انرژی پتانسیل الکتریکی در سامانه دو جسم باردار

در حالت کلی انرژی پتانسیل خاصیتی از دستگاهی متشکل از دو یا چند جسم است. به طوری که نمی توان انرژی پتانسیل را به طور جداگانه به هر یک از اجزای آن دستگاه نسبت داد، بلکه باید آن را به عنوان خاصیت مشترک تمامی اجزای دستگاه در نظر گرفت. این دستگاه در مورد انرژی پتانسیل گرانشی، جسم و کره زمین و در مورد انرژی پتانسیل کشسانی، فنر و جرم متصل به آن می باشد. وقتی انرژی پتانسیل یک سامانه کاهش پیدا می کند به شکل های دیگری از انرژی تبدیل می شود به عنوان مثال در هنگام پرش از یک ارتفاع انرژی پتانسیل شخص زمین به انرژی جنبشی تبدیل می شود.

برسش: درباره هر یک از گزاره های زیر بحث کنید:

(الف) هر چه یک فنر فشرده تر باشد، انرژی پتانسیل آن بیشتر است.

(ب) هر چه دو بار هم به هم نزدیک تر باشند، انرژی پتانسیل الکتریکی آنها بیشتر است.

(ج) هر چه دو بار ناهم نام از یکدیگر دورتر باشند، انرژی پتانسیل الکتریکی آنها بیشتر است.

انرژی پتانسیل گرانشی:

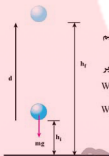
فرض کنید توپ کوچکی به جرم m را از ارتفاع h_1 در راستای قائم و رو به بالا پرتاب می کنیم (شکل مقابل). سرعت توپ به تدریج کم می شود.

تا سرانجام در ارتفاع h_2 مابرای لحظه ای متوقف می شود. کار نیروی وزن در این جابه جایی برابر

$$W_{\text{وزن}} = mgd \cos 180^\circ = mg(h_2 - h_1)(-1) = -(mgh_2 - mgh_1) \quad \text{است با:}$$

$$W_{\text{وزن}} = -(U_2 - U_1) = -\Delta U \quad \text{حال می توان نوشت:}$$

به عبارت دیگر، کار نیروی وزن برابر با منفی تغییر انرژی پتانسیل گرانشی است.

توپ از ارتفاع h_1 پرتاب می شود و به ارتفاع h_2 می رسد.

اگرچه رابطه $W_{\text{وزن}} = -(U_2 - U_1) = -\Delta U$ را برای جسمی که در امتداد قائم و رو به بالا پرتاب می شود به دست آوردیم ولی برای هر جابه جایی دلخواهی برقرار است.

در رابطه به دست آمده برای انرژی پتانسیل گرانشی، علامت مثبت برای نقاط بالای سطح زمین و علامت منفی برای نقاط واقع در زیر سطح زمین می باشد. بدیهی است که انرژی پتانسیل گرانشی جسمی که بر روی سطح زمین قرار دارد، نسبت به زمین برابر صفر است.

نکته: انرژی پتانسیل گرانشی نیز مانند انرژی جنبشی یک کمیت نسبی است. یعنی جسمی که نسبت به یک سطح دلخواه دارای انرژی پتانسیل گرانشی معینی است، در همان حال می تواند نسبت به سطحی دیگر دارای انرژی پتانسیل متفاوت (مثبت یا منفی و یا صفر) باشد. سطح سطح افقی

سطح افقی که از آن برای سنجش ارتفاع استفاده به عمل می آوریم مبنای انرژی پتانسیل گرانشی است، انتخاب آن اختیاری است

انرژی پتانسیل گرانشی جسم در ارتفاع h از مینا، برابر است با:

$$U = mgh$$

$$-W_{\text{وزن}} = U_2 - U_1 \quad W_{\text{وزن}} = -(U_2 - U_1) = -\Delta U$$

لذا می توان به صورت ساده نوشت:

مثال: نیروی 50 نیوتونی تحت زاویه 37° بالای افق در یک مسیر افقی 40 متری بر جسمی وارد می شود.

کار این نیرو چقدر است؟

اجسامی که در بالای مینای انرژی پتانسیل گرانشی قرار دارند، انرژی پتانسیل مثبت دارند و اجسامی که پایین تر از سطح مینا قرار دارند انرژی پتانسیل منفی دارند و اجسامی که روی این سطح قرار دارند انرژی پتانسیل گرانشی صفر دارند

$$h > 0 \Rightarrow U > 0$$

$$h < 0 \Rightarrow U < 0$$

$$h = 0 \Rightarrow U = 0$$

نکته: کار نیروی وزن، از رابطه $U = mgh$ بدست می آید. اگر جابجایی جسم رو به بالا باشد،

ارتفاع افزایش یافته علامت کار نیروی وزن منفی و انرژی پتانسیل گرانشی افزایش می یابد

اگر جابجایی جسم رو به پایین باشد، ارتفاع کاهش یافته علامت کار نیروی وزن مثبت و انرژی پتانسیل گرانشی کاهش می یابد

مثال:

یک میله ی آهنی همگن به طول ۴ متر و جرم ۵۰۰ کیلوگرم را که روی زمین افتاده است، می خواهیم به صورت عمودی بلندکنیم و روی زمین قرار دهیم. چقدر کار باید بر روی آن انجام دهیم؟

پاسخ: چون میله همگن است می توانیم تمام جرم آن را در مرکزش متمرکز فرض کنیم. پس مرکز جرم آن ۲ متر بالا رفته است.

$$= mgh = 0.55 \times 15 \times 2 = 15555$$

مثال حل شده: جسمی به جرم m را مانند شکل با دستمان از ارتفاع h_1 به ارتفاع h_2 می بریم و دوباره به حالت سکون می رسانی. با چشم پوشی از مقاومت هوا کار نیروی دست در این جابه جایی را پیدا کنید.

پاسخ: با استفاده از قضیه کار و انرژی جنبشی داریم:

$$W_{\text{دست}} + W_{\text{سنگ}} = \Delta K$$

چون جسم در ابتدا و انتهای مسیر ساکن است، تغییرات انرژی جنبشی آن صفر است یعنی داریم:

$$(\Delta K = 0)$$

$$W_{\text{دست}} + W_{\text{سنگ}} = 0 \Rightarrow W_{\text{دست}} = -W_{\text{سنگ}}$$

بنابراین می توان نوشت:

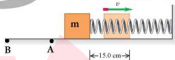
حال می توان کار نیروی وزن را به کمک تغییرات انرژی پتانسیل گرانشی به دست آورد:

$$W_{\text{دست}} = -\Delta U = -(mgh_2 - mgh_1)$$

به این ترتیب، کار نیروی دست برابر است با: $W_{\text{دست}} = -(-\Delta U) = + (mgh_2 - mgh_1)$

انرژی پتانسیل کشسانی:

جسم m به فتری مطابق شکل زیرتکیه دارد و روی سطح افقی قرار داده شده است. حال فنر را کمی متراکم و رها می کنیم، جسم روی سطح پرتاب می شود و بالاخره در نقطه ی A متوقف می شود. حال فنر را مقدار بیشتری متراکم و رها می کنیم، این بار مسافتی که جرم m قبل از توقف طی می کند، نسبت به حالت قبل چه تغییری می کند؟

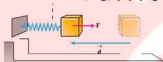

پاسخ روشن است که مسافتی که جرم m قبل از توقف طی می کند، در حالت دوم بیشتر خواهد بود. برای تراکم فنر کار انجام می دهیم و در دستگاه جرم و فنر انرژی پتانسیل کشسانی ذخیره می شود. وقتی آن را رها می کنیم انرژی پتانسیل کشسانی به انرژی جنبشی تبدیل می شود در اثر حرکت روی سطح، نیروی اصطکاک بر آن اثر می کند و کار نیروی اصطکاک موجب توقف جسم می شود. تغییرات انرژی جنبشی جسم برابر کار نیروی اصطکاک است. هر قدر میزان تراکم فنر بیشتر باشد، مسافتی که جرم m قبل از توقف طی می کند بیشتر و در نتیجه انرژی پتانسیل کشسانی بیشتر خواهد بود

مثال حل شده:

در شکل مقابل با پرتاب جسم به سمت فنر چه روی می دهد پاسخ خود را توضیح دهید.

مدت تماس جسم با فنر، فنر نیروی در خلاف جهت جابه جایی جسم به آن وارد می کند.

وقتی جسمی را به سوی فنری پرتاب می کنیم پس از برخورد، فنر فشرده می شود و انرژی پتانسیل آن افزایش می یابد. در مدت تماس جسم با فنر، فنر نیروی در خلاف جهت جابه جایی به جسم وارد می کند یعنی کار نیروی فنر در این جابه جایی، منفی و تغییر انرژی پتانسیل کشسانی مثبت است. در مورد تغییر انرژی پتانسیل کشسانی نیز مشابه تغییر انرژی پتانسیل گرانشی می توانیم بگوییم:

$$W_{\text{کشسانی}} = -\Delta U$$

مثال حل شده:

در شکل مقابل جسم با انرژی جنبشی ۲۰ با فنر برخورد و آن را فشرده می کند. اگر بدانیم در لحظه توقف جسم، انرژی پتانسیل کشسانی ۱۵ ژول است.

الف) کار نیروی کشسانی فنر در این جابه جایی چقدر است؟

ب) با استفاده از قضیه کار و انرژی، کار نیروی اصطکاک در این جابه جایی را به دست آورید.

پاسخ:

الف) $(U_f - U_i) = -\Delta U$ = - کشسانی $W_{\text{کشسانی}} = -\Delta U$ = انرژی پتانسیل اولیه فنر، صفر و در پایان ۱۵ ژول است.

$$W_{\text{فنر}} = -(15 - 0) = -15 \text{ J}$$

ب) بنابر قضیه کار و انرژی:

$$W_{\text{کشسانی}} + W_{\text{اصطکاک}} + W_{\text{سختی}} + W_{\text{کشسانی}} + W_{\text{فنر}} = K_f - K_i \quad \Rightarrow -15 + W_{\text{اصطکاک}} + 0 + 0 + 0 = 0 - 20$$

پایستگی انرژی مکانیکی:

جسمی را در راستای قائم رو به بالا پرتاب می کنیم. در قسمتی از مسیر انرژی جنبشی جسم از K_i به K_f و کار انرژی پتانسیل گرانشی آن از U_i به U_f تغییر می کند. با توجه به رابطه کار و انرژی پتانسیل گرانشی می توانیم بنویسیم:

$$W_{\text{وزن}} = -\Delta U = -(U_f - U_i)$$

اگر از مقاومت هوا برای این جسم چشم پوشی کنیم تنها نیروی وارد بر آن وزن است و

بنابر قضیه کار و انرژی داریم:

$$W_{\text{وزن}} = \Delta K = K_f - K_i$$

با مقایسه این دو رابطه می توانیم بنویسیم:

$$-(U_f - U_i) = K_f - K_i$$

$$U_i + K_i = U_f + K_f$$

و یا

یعنی مجموع انرژی پتانسیل و جنبشی جسم در نقطه های مختلف از مسیر حرکت با هم برابر است.

مجموع انرژی های پتانسیل و جنبشی هر جسم را انرژی مکانیکی آن می نامیم و با E نشان می دهیم.

$$E_i = E_f$$

به عبارت دیگر، با چشم پوشی از نیروی مقاومت هوا انرژی مکانیکی جسم ثابت باقی می ماند که به این نتیجه

$$W_{\text{مجموع}} = -(\Delta U) = +(mgh_f - mgh_i)$$

پایستگی انرژی مکانیکی گفته می شود

مثال: تویی از ارتفاع ۱۵ متری با سرعت ۱۰ متر بر ثانیه رو به پایین پرتاب می شود. با چشم پو شی از اتلاف انرژی سرعت آن را هنگام رسیدن به سطح زمین حساب کنید.

پاسخ: با توجه به اینکه اتلاف انرژی در مسئله نداریم، پس انرژی مکانیکی پایسته است.

$$E_i = E_f \Rightarrow \frac{1}{2}mv_i^2 + mgh_i = \frac{1}{2}mv_f^2 + mgh_f \Rightarrow \frac{1}{2} \times 100 + 10 \times 15 = \frac{1}{2} \times v_f^2 + 0 \Rightarrow v_f = 20 \frac{m}{s}$$

مثال: گلوله ای را از ارتفاع ۲۰ متری سطح زمین با سرعت اولیه ی ۵۰ در راستای قائم رو به بالا پرتاب می کنیم. در ارتفاع ۶۵ متری زمین سرعت گلوله به صفر می رسد. ۵۰ چند متر بر ثانیه است؟

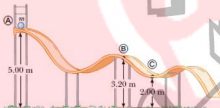
$$E_1 = E_2 \Rightarrow K_1 + U_2 = 0 \Rightarrow \frac{1}{2}v^2 = gh \Rightarrow v = \sqrt{2gh} = \sqrt{2 \times 10 \times 45} = 30 \frac{m}{s}$$

پاسخ:

مثال:

جسمی مطابق شکل از حال سکون، بر روی یک سطح بدون اصطکاک رها می شود. سرعت آن را در نقطه های B و C حساب کنید.

پاسخ: از آنجا که اصطکاک در مسئله وجود ندارد، پس

انرژی مکانیکی در تمام نقاط با هم برابر است.

$$E_A = E_B \Rightarrow K_A + U_A = K_B + U_B \Rightarrow 0 + gh_A = \frac{1}{2}v^2 + gh_B \Rightarrow 50 = \frac{1}{2}v^2 + 32 \Rightarrow v = 6 \frac{m}{s}$$

$$E_A = E_C \Rightarrow K_A + U_A = K_C + U_C \Rightarrow 0 + gh_A = \frac{1}{2}v^2 + gh_C \Rightarrow 50 = \frac{1}{2}v^2 + 20 \Rightarrow v = \sqrt{60} \frac{m}{s}$$

مثال:

مطابق شکل پسر بچه ای یک سنگریزه را از ارتفاع یک متری سطح زمین در راستای قائم رو به بالا پرتاب می کند. چشم پوشی از مقاومت هوا سرعت عبور سنگ ریزه از لبه پنجره ای را حساب کنید که تا زمین ۵/۲ متر فاصله دارد. $g = 10 \text{ m/s}^2$

پاسخ: با استفاده از پایستگی انرژی مکانیکی

$$mgh_i + \frac{1}{2}mv_i^2 = mgh_f + \frac{1}{2}mv_f^2$$

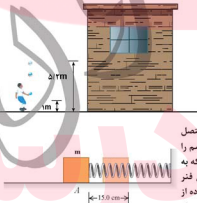
در طرفین تساوی m را می توانیم حذف کنیم و با جایگزینی عددها مقدار v_f به دست می آید.

$$10 \times 5/2 + \frac{1}{2}v_f^2 = 10 \times 1 + \frac{1}{2}(10)^2 \quad v_f = 10 \text{ m/s}$$

مثال: مطابق شکل جسمی به جرم m فنر متصل

است و روی یک سطح افقی بدون اصطکاک قرار دارد. جسم را تا نقطه A کشیم و سپس رها می کنیم. با توجه به اینکه به مجموع انرژی جنبشی جسم و انرژی پتانسیل کشسانی فنر انرژی مکانیکی مجموعه جسم - فنر می گوئیم، با استفاده از پایستگی انرژی مکانیکی چگونگی حرکت جسم را توصیف کنید.

کار وانرژی درونی:

انرژی درونی مجموع انرژی های تشکیل دهنده یک جسم است که می توان آن را مطابق شکل در مورد توقف یک خودرو در حال حرکت بررسی کرد. این گونه که هرگاه راننده خودرو با دیدن مأمعی ترمز کند بر اثر مقاومت هایی مانند اصطکاک و... انرژی جنبشی اتوموبیل به گرما تبدیل می شود و این عمل باعث افزایش دمای اتوموبیل و سطح جاده و افزایش انرژی درونی آنها می شود. در نتیجه می توان گفت که در اثر کار نیروهای مقاومت هوا و اصطکاک انرژی جنبشی خودرو به انرژی درونی لاستیک اتوموبیل و سطح جاده تبدیل شده است. در این حالت چون نمی توان از انرژی استفاده به عمل آورد اصطلاحاً می گوئیم که انرژی تلف گردیده است

انرژی تلف شده:

اگر در مسئله، اصطکاک نیز وجود داشته باشد، در این صورت، انرژی مکانیکی پایسته نمی ماند. هرچند حتی در این حالت نیز انرژی کل جسم ثابت است، اما همواره قسمتی از انرژی های جنبشی و پتانسیل آن به صورت گرماتلف شده و از دسترس خارج می گردد

قانون پایستگی انرژی(حالت کلی): تجربه نشان داده است که انرژی به خودی خود به وجود نمی آید و ناپود نیز نمی شود. انرژی تنها می تواند از صورتی به صورت دیگر تبدیل و یا از جسمی به جسم دیگر منتقل شود. به عبارت دیگر انرژی جنبشی علاوه انرژی پتانسیل علاوه انرژی درونی به علاوه انواع دیگر انرژی، ثابت باقی می ماند. به زبان

$$W_f = E_f - E_i$$

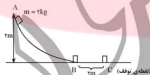
ریاضی:

در این رابطه W_f کار نیروی اصطکاک یا سایر نیروهای تلف کننده انرژی است که اندازه آن (در این کتاب) همواره مقداری منفی است. W_f همچنین با گرمای ایجاد شده در اثر اصطکاک برابر است.

مثال حل شده:

جسمی از ارتفاع ۲ متری سطح زمین، از نقطه A رها می شود و پس از رسیدن به سطح افقی وطنی مسافت ۲ متر می ایستد. کار نیروی اصطکاک در مسیر ABC را به دست آورید

$$E_C - E_A = W_{f,ABC}$$

$$(K_C + U_C) - (K_A + U_A) = W_{f,ABC}$$

$$(0 + 0) - (0 + mgh) = W_{f,ABC} \Rightarrow -(2 \times 1 \times 9.8) = W_{f,ABC}$$

$$W_{f,ABC} = -19.6\text{J}$$

از بالونی که در ارتفاع ۴۵ متری سطح زمین و با تندی $4/2\text{ m/s}$ در پرواز است، بسته ای به جرم 25 kg رها می شود و با تندی $23/6\text{ m/s}$ به زمین برخورد می کند. کار انجام شده توسط نیروی مقاومت هوا بر روی بسته را از لحظه رها شدن تا هنگام رسیدن به زمین حساب کنید.

ابتدا انرژی مکانیکی بسته را در لحظه رها شدن و هنگام برخورد به زمین حساب می کنیم. اگر مبدأ انرژی پتانسیل گرانشی را سطح زمین فرض می کنیم، داریم:

$$E_i = K_i + U_i = \frac{1}{2}mv_i^2 + mgh_i$$

$$= \frac{1}{2}(25/0.9)(4/2 \text{ m/s})^2 + (25/0.9)(9/81 \text{ m/s}^2)(45/0.9) = 1/13 \times 10^3 \text{ J}$$

$$E = K_f + U_f = \frac{1}{2}mv_f^2 + mgh_f = \frac{1}{2}(25/10 \text{ kg})(23/6 \text{ m/s})^2 + 0 = 6/96 \times 10^{-3} \text{ J}$$

کار انجام شده توسط نیروی مقاومت هوا بر روی بسته برابر است با:

$$W_f = E_f - E_i = 6/96 \times 10^{-3} \text{ J} - 1/13 \times 10^{-3} \text{ J} = -4/3 \times 10^{-3} \text{ J}$$

مثال: کودکی به جرم ۲۰ kg از یک سرسره که ۲/۵ متر ارتفاع دارد، سر می خورد. کودک با سرعت ۲ m/s به انتهای سرسره می رسد. چند ژول انرژی به شکل گرما هدر رفته است؟

مثال: جسمی بدون سرعت اولیه از ارتفاع ۴ متری سقوط می کند. اگر ۲۰٪ انرژی جسم برای جبران مقاومت هوا تلف شود، سرعت جسم در لحظه رسیدن به زمین، چقدر است؟

مثال: گلوله ای به جرم ۱۰ kg با سرعت ۱۰۰ m/s به تنه درختی برخورد کرده و از طرف دیگر آن خارج می شود. اگر در حین عبور گلوله از درخت، ۹۶٪ انرژی اولیه آن به صورت گرما تلف شود، سرعت گلوله پس از خروج از تنه درخت را حساب کنید.

توان:

کار می تواند کند و یا تند انجام شود. مثلاً یک جسم را می توان در ۶ ثانیه یا ۱۰ ثانیه به یک ارتفاع معین رساند. در هر دو مورد کار انجام شده توسط بالابر یکسان است. ولی در مورد اول کار سریعتر انجام شده است. برای در نظر گرفتن سرعت انجام کار کمیت مناسبی را به نام توان تعریف می کنیم. فرض کنید نیروی F کار W را در مدت Δt انجام داده است. توان متوسط انجام کار به وسیله نیروی (P) از تقسیم کردن کار به زمان انجام آن به دست می آید:

$$P = \frac{W}{\Delta t}$$

یکای توان در SI ژول بر ثانیه است. این یکا به احترام جیمز وات، که سرعت کار موتورهای بخار را به میزان قابل توجهی بهبود بخشید، وات (W) نامیده می شود. برطبق این تعریف، هر اندازه کار معینی در زمان کمتری انجام شود و یا در زمان معینی کار بیشتری انجام گیرد، توان انجام آن کار بیشتر است.

تذکر: یکای رایج دیگر برای توان خودرو اسب بخار (hp) است و هر اسب بخار، ۷۴۶ وات است.

برسش معمولاً جاده های کوهستانی با شیب تند، پیچ و خم زیادی دارند. چرا این جاده ها را مستقیم نمی سازند؟ پاسخ: خودروها توان مصرفی محدودی دارند. به طور مثال وقتی توان خودرویی ۶۰ اسب بخار باشد، نمی تواند با بیش از این توان حرکت کند. طول مسیر مساریج همسواره از مسیر مستقیم بیش تر است. در نتیجه در سرعت معین هر قدر نیروی موتور کمتر باشد، توان مصرفی آن کم تر است. $P = F \cdot v$ (چون شیب جاده مارپیج کم تر از جاده مستقیم است، نیروی لازم برای بالاتر رفتن کم تر می شود).

مثال حل شده:

جرم اتاقک بالابری به همراه سرنشینان آن ۵۰۰ kg است. اگر این بالابر در مدت ۱ s از طبقه همکف به طبقه دوم در ارتفاع ۶ متری برود توان متوسط انجام کار به وسیله موتور بالابر چقدر است 10^3 W است.

پاسخ: با استفاده از قضیه کار و انرژی می توانیم بنویسیم:

$$W_{\text{دوم}} + W_{\text{موتور}} = \Delta K$$

$$-mg(h_f - h_i) + W_{\text{موتور}} = 0$$

$$W_{\text{موتور}} = mg(h_f - h_i)$$

$$W_{\text{موتور}} = 500 \times 10 \times 6 = 30000 \text{ J}$$

با توجه به تعریف توان متوسط داریم:

$$P = \frac{W_{\text{موتور}}}{\Delta t} = \frac{30000}{10} = 3000 \text{ W}$$

مثال: شخصی به جرم ۸۰ کیلوگرم، ۱۰۰ پله را در مدت زمان ۲ دقیقه بالا می رود. اگر ارتفاع هر پله ۳۰ سانتی متر باشد، توان متوسط او چقدر است؟

مثال: شخصی به وزن ۵۷۰ N از پلکانی به ارتفاع ۴ m در مدت ۶ s بالا می رود. توان متوسطی که این شخص صرف

می کند، چقدر است؟

بازده:

هر دستگاه تنها بخشی از انرژی ورودی (انرژی مصرفی دستگاه) را به انرژی مورد نظر ما تبدیل می کند. مثلاً هدف از روشن کردن پتکه به حرکت در آوردن هواست و برای این منظور پتکه بخشی از انرژی الکتریکی ورودی را به کار مکانیکی (انرژی حرکتی) تبدیل می کند و بخش دیگر به صورت انرژیهای ناخواسته ای مانند انرژی گرمایی و صدا درمی آید. یا با روشن کردن لامپ می خواهیم نور به ما برسد. لامپ رشته ای بخش کمی از انرژی الکتریکی را به نور (حدود ۲ درصد) و بقیه آن را به انرژی درونی لامپ و محیط تبدیل می کند. شکل زیر طرح واره ای است که این نوع تبدیل انرژی هارا در دستگاه نشان می دهد

همان طور که طرح واره زیر نشان می دهد همواره فقط بخشی از انرژی ورودی قابل استفاده است که به آن انرژی مفید نیز می گویند. نسبت انرژی مفید به انرژی ورودی را بازده می نامیم.

$$\text{بازده} = \frac{\text{کار (انرژی) خروجی}}{\text{کار (انرژی) ورودی}} \times 100$$

روشن است که مقدار این کسر همواره کوچک تر از ۱ است. معمولاً بازده را به شکل درصد بیان می کنیم

$$\text{بازده} \% = \text{بازده} \times 100$$

این کمیت تعیین می کند که چه درصدی از انرژی ورودی به کار یا انرژی خروجی مورد نظر تبدیل شده است.

نویس: مفید یا کار انجام شده به وسیله دستگاه / بازده انرژی یا کار داده شده به دستگاه

$$Ra = \frac{P_T}{P_1}$$

رابطه بازده را به صورت روبه رو نیز می توان نوشت:

در این رابطه P_1 توان ورودی یا توان اسمی است (که بر روی دستگاه نوشته می شود) و P_T توان خروجی مفیدی است که از دستگاه گرفته می شود و اندازه آن از رابطه $p_T = \frac{W}{t}$ قابل محاسبه است.

بازده عددی بدون واحد و مقدار آن همواره بین صفر و یک است. اگر بخواهیم بازده را به صورت درصد بیان کنیم رابطه های فوق را به صورت زیر می نویسیم:

$$Ra = \frac{W}{U_1} \times 100 = \frac{P_T}{P_1} \times 100$$

پرسش: وسیله هایی مانند اتومبیل، جاروبرقی، اسباب بازی کوکی، آسانسور و ..... کار انجام می دهند. هر کدام از این وسیله انرژی مورد نیاز را جهت انجام کار چگونه تأمین می کنند؟ پاسخ: اتومبیل انرژی لازم را از گرمای حاصل از سوخت بنزین گازوییل و گاز ... جاروبرقی و آسانسور از برق شهر، اسباب بازی کوکی از انرژی پتانسیل کشسانی فنر و ..... دریافت می کنند. پرسش: آیا انرژی دریافتی به وسیله ی این ابزار با کار آن ها برابر است؟ چرا؟ پاسخ: خیر از آن جایی که مقداری از این انرژی دریافتی به علت اصطکاک تلف و یا صرف حرکت دادن اجزای وسیله می شود. کار یا انرژی مفید خروجی وسیله یا انرژی ورودی آن برابر نیست. در نتیجه فقط کسری از انرژی ورودی قابل استفاده است.

پرسش: نسبت انرژی مفید خروجی به انرژی یا کار (ورودی) به دستگاه معرف چه خصوصیتی از دستگاه است؟

پاسخ: میزان مفیدبودن یا کارایی دستگاه را مشخص می کند و به آن بازده می گویند.

پرسش: بازده تضمین کننده چه چیزی است؟

پاسخ: تعیین می کند چه درصدی از انرژی ورودی به کار یا انرژی خروجی تبدیل می شود

مسائل حل شده:

۱- از آبشاری در هر دقیقه $2m^3$ آب از ارتفاع $5m$ فرو می ریزد. این آبشار مولد ژنراتور (الکتریکی کوچک) را به کار می اندازد. اگر بازده دستگاه ۸۰ درصد باشد، توان مولد را به دست آورید.

هر لیتر آب تقریباً جرمی برابر $1kg$ دارد زیرا: $\rho = \frac{m}{V} \Rightarrow m = \rho V = \frac{1000}{10^{-3}} \times 10^{-3} = 1kg$ (یک لیتر حجمی برابر $10^{-3} m^3$ دارد).

$$P_1 = \frac{mgh}{t_1} = \frac{2 \times 1000 \times 9.8 \times 5}{60} = 1633.3 \text{ وات}$$

این انرژی ورودی به دستگاه است. باید دانست که بازده دستگاه نشان می دهد که چند درصد انرژی ورودی به کار یا (انرژی مفید خروجی) تبدیل می شود.

$$P_2 = 1633.3 \times 0.8 = 1306.64 \text{ وات}$$

۲- توان اسمی یک تلمبه الکتریکی ۲۰۰ وات است. این تلمبه در هر دقیقه ۵۰ لیتر آب از چاهی به عمق $20m$ بالا می کشد. بازده دستگاه را به دست آورید.

$$\text{بازده} = \frac{\text{کار (انرژی) خروجی}}{\text{کار (انرژی) ورودی}} = \frac{mgh}{P_1 t} = \frac{50 \times 9.8 \times 20}{200 \times 60} = \frac{9800}{12000} = 81.6\%$$

$$\text{بازده} = 81.6\%$$

۳- در شکل زیر طرح واره شارش انرژی در یک ماشین گرمایی فرضی داده شده است. اگر کار مفید دستگاه $\frac{1}{5}$ انرژی تلف شده باشد، بازده دستگاه، انرژی مفید و انرژی تلف شده در دستگاه را به دست آورید. (انرژی ورودی به دستگاه در یک بازده معین $10^4 \times 12$ است).

بنابر قانون پایستگی انرژی، کل انرژی ورودی برابر است با کار مفید به اضافه انرژی تلف شده، اگر کار مفید W_1

$$E = W_1 + W_2$$

$$W_2 = 5W_1 + W_1 = 6W_1$$

$$1/2 \times 10^4 = 6W_1 \Rightarrow W_1 = 2 \times 10^3 \text{ J}$$

$$W_2 = 5 \times 2 \times 10^3 = 10^4 \text{ J}$$

$$e = \frac{W_1}{E} = \frac{2 \times 10^3}{1/2 \times 10^4} = 0.167 = 16.7\%$$

گروه آموزشی عصر

ASR_Group@outlook.com

@ASRschool2

فیزیک و اندازه گیری

مدرس: مسعود رهنمون

سال تحصیلی: ۹۶-۹۵

فیزیک علم پایه :

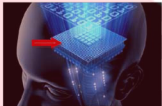
علم، که روزگاری فلسفه ی طبیعی خوانده می شد، مطالعه ی موجودات زنده غیرزنده، علوم زیستی و علوم فیزیکی را در بر می گیرد. علوم زیستی شامل زیست شناسی، جانورشناسی و گیاه شناسی است و علوم فیزیکی، اخترشناسی، شیمی و فیزیک را در بر می گیرد.

فیزیک فقط بخشی از علوم فیزیکی نیست. فیزیک علم پایه است و طبیعت و موضوع هایی بنیادی چون حرکت، نیروها، انرژی، ماده، گرما، صوت، نور و

ساختار اتم ها را بررسی می کند. علم شیمی نشان می دهد که اتم ها چگونه با هم ترکیب می شوند، چگونه اتم ها برای تشکیل مولکول ها به هم می پیوندند، چگونه مولکول ها به یکدیگر می پیوندند و مواد اطراف ما را به وجود می آورند. زیست شناسی پیچیده تر و شاسل عاده زنده است. بنابراین، بنیاد زیست شناسی بر شیمی و بنیان شیمی بر فیزیک قرار دارد. مفاهیم فیزیک برای دست یافتن به این علوم پیچیده تر ضروری است. بنابراین، فیزیک بنیادی ترین علم است و شناخت علم با درک فیزیک آغاز می شود.

علم وفن آوری:

علم و فناوری با یکدیگر تفاوت دارند. علم به گردآوری معلومات و سازمان دهی آن ها می پردازد. فناوری این دانش را برای اهداف عملی در اختیار انسان قرار می دهد و ابزارهای لازم را برای اکتشاف بیشتر در اختیار دانشمندان می گذارد.

فناوری شمشیر دولبه ای است که می تواند هم مفید باشد و هم مضر. برای مثال استخراج سوخت های فسیلی از زمین و سوزاندن آن ها برای تولید انرژی یک نوع فناوری است. تولید انرژی از سوخت های فسیلی در عوارذ بی شماری به سود جامعه ی ما بوده است. اما ضرر آن به مخاطره افتادن محیط زیست بر اثر سوزاندن سوخت های فسیلی است. مقرر دانستن فناوری برای مشکلاتی چون آلودگی، تهی شدن منابع، و حتی رشد بیش از حد جمعیت معقولانه نیست و مانند این است که زخم ناشی از گلوله را از تفنگ بدالیم. انسان از فناوری استفاده می کند و مسئولیت چگونگی بهره گیری از آن نیز بر عهده ی اوست.

اهمیت اندازه گیری در علم :

اندازه گیری شاخصی کارآمد برای علم است. برای فهمیدن آن که چه قدر درباره ی مطلبی می دانید اغلب باید دید چه قدر می توانید آن را خوب اندازه بگیرید. این مطلب را لرد کلونین، فیزیک دان معروف در قرن نوزدهم، به خوبی بیان کرده است: «اغلب می گویم وقتی بتوانید چیزی را اندازه بگیرید و آن را با اعداد بیان کنید، چیزی درباره ی آن می دانید. اگر نتوانید آن را اندازه بگیرید و وقتی قادر نباشید آن را با اعداد بیان کنید دانش شما ناچیز و غیر قابل قبول است، که گرچه شاید آغاز معرفت باشد، ولی هر چه هست مشکل بتوان گفت که تفکر شما تا مرحله ی علم پیش رفته است.» اندازه گیری های علمی چیز جدیدی نیست و به دوران باستان برمی گردد، مثلاً در قرن سوم پیش از میلاد، اندازه ی زمین، ماه، خورشید و نیز فاصله ی بین آن ها تقریباً دقیق اندازه گیری شده بود.

کمیت های فیزیکی: برای بررسی و مطالعه ی پدیده های فیزیکی به طور کمی، از یک دسته کمیت های فیزیکی استفاده می کنیم، به طوری که علم فیزیک مبتنی بر اندازه گیری این کمیت هاست.

کمیت های اصلی: به کمیت هایی که به طور مستقیم قابل اندازه گیری باشند، کمیت های اصلی گفته می شود.

همان طور که دیدیم زمان، طول و جرم از جمله کمیت های اصلی در SI هستند که می توان آن ها را به طور مستقیم اندازه گرفت

کمیت های فرعی: برای اندازه گیری تعداد بسیار زیادی از کمیت ها در فیزیک باید از رابطه هایی که بین کمیت ها وجود دارد استفاده کنیم و به طور غیر مستقیم کمیت مورد نظر را اندازه بگیریم. به کمیت هایی که روشی مستقیم برای اندازه گیری آن ها وجود ندارد، کمیت های فرعی گفته می شود

برای مثال در علوم دوره ی راهنمایی دیدیم اگر بخواهیم سرعت متوسط دوچرخه سواری را حساب کنیم

باید فاصله ی طی شده را بر زمانی که این مسافت طی می شود تقسیم کنیم مقدار سرعت متوسط دوچرخه سوار را به دست می آوریم

آوریم. به این ترتیب یکای سرعت متوسط از تقسیم دو یکای اصلی به دست می آید و در SI یکای آن متر بر ثانیه m/s است. مساحت و حجم از کمیت های فرعی دیگری هستند که پیش از این با چگونگی اندازه گیری یا محاسبه ی آن ها آشنا شده اید. همان طور که به یاد دارید برای محاسبه ی مساحت سطح یک جسم که شکل هندسی منظم دارد، می توانیم از رابطه ی مربوط به مساحت آن سطح استفاده کنیم. مثلاً مساحت مستطیلی به ضلع های a و b برابر $A = ab$ و مساحت یک قرص دایره ای به شعاع R برابر $A = \pi R^2$ است. اما شکل سطح هرچه باشد، واحد مساحت در SI متر مربع است که به صورت m^2 نوشته می شود. سانتی متر مربع cm^2 واحد دیگری برای مساحت است که به صورت زیر با متر مربع رابطه دارد:

$$1m^2 = 100cm \times 100cm = 10^4cm^2$$

همچنین به یاد دارید که حجم یک مکعب مستطیل به ابعاد a و b و c برابر $V = abc$ است. یکای حجم در SI متر مکعب است که به صورت m^3 نوشته می شود. یکاهای دسی متر مکعب (لیتر) و سانتی متر مکعب، یکاهای کوچک تر از متر مکعب اند که به صورت زیر با یکدیگر رابطه دارند:

$$1m^3 = 10^3lit = 10^6cm^3$$

مثال:

مطابق شکل قطعه ای سنگ به شکل نامنظم در اختیار داریم. آزمایشی طراحی کنید که به کمک آن بتوان حجم این قطعه سنگ را اندازه گرفت.

کمیت های نرده ای و برداری: در بخش قبیل دیدیم که برخی از کمیت های فیزیکی مانند جرم، زمان و طول را که در SI کمیت های اصلی نامیده می شوند می توان به طور مستقیم اندازه گرفت. همچنین تعداد بسیاری دیگر از کمیت ها مانند حجم، سرعت، نیرو، انرژی، توان و ... را که در SI کمیت های فرعی نامیده می شوند تنها به طور غیرمستقیم قابل اندازه گیری هستند. به این ترتیب کمیت های فیزیکی با توجه به چگونگی اندازه گیری آن ها، که می تواند مستقیم یا غیرمستقیم باشند، به کمیت های اصلی و فرعی رده بندی می شوند. از سوی دیگر کمیت های فیزیکی به دو نوع نرده ای و برداری نیز تقسیم می شوند که در ادامه با این تقسیم بندی پیش تر آشنا خواهیم شد.

کمیت های نرده ای: کمیت هایی مانند جرم یک جسم، تعداد صفحه های یک کتاب، حجم یک استنجر، مساحت حیاط مدرسه ی شما، زمان اذان مغرب در روز معینی از سال در یک محل خاص، طول قد شما و نظایر آن که تنها با یک عدد و یکای مشخص می شوند، کمیت های نرده ای (عددی) نامیده می شوند.

جمع، تفریق، تقسیم و دیگر محاسبه های ریاضی کمیت های نرده ای، از قاعده های متداول در ریاضی پیروی می کنند. به طور مثال اگر یک لیتر آب را در ظرفی که دو لیتر آب دارد بریزیم، سه لیتر آب در ظرف خواهیم داشت:

$$3 \text{ لیتر} + 2 \text{ لیتر} = 5 \text{ لیتر}$$

کمیت های برداری: فرض کنید از دانش آموزی پرسیده شود که فاصله ی خانه تا مدرسه اش چقدر است؟ او بگوید «۰.۵۲۱ متر». آیا با این پاسخ می توان با پیمودن یک مسیر دلخواه به مسافت ۰.۵۲۱ متر از خانه ی او به مدرسه اش رسید؟ آشکار است که پاسخ منفی است، زیرا نقطه های زیادی هستند که فاصله ی آن ها از خانه ی او ۰.۵۲۱ متر است بنابراین موقعیت مدرسه نسبت به خانه را نمی توان تنها با یک عدد بیان کرد. بلکه باید جهتی را هم، مثلاً

جنوب غربی، بر آن عدد اضافه کرد. در فیزیک کمیت هایی وجود دارد که افزون بر مقدار یا اندازه، دارای جهت نیز هستند و جمع آن ها نیز از قاعده های معینی پیروی می کند. به این کمیت ها، کمیت های برداری گفته می شود. جابه جایی، سرعت، شتاب و نیرو از جمله کمیت های برداری هستند که در فصل های بعدی با آن ها بیش تر آشنا خواهیم شد.

برای نشان دادن هر بردار دلخواهی مانند بردار $\vec{A}$ ، از خط جهت داری استفاده می کنیم که طول آن خط، اندازه ی بردار و جهت آن، جهت بردار را نشان می دهد (شکل الف) در صورتی که اندازه و جهت دو بردار مطابق شکل (ب) یکسان باشند، دو بردار را مساوی می نامند و می توان نوشت $\vec{A} = \vec{B}$

ب:

دو بردار مساوی $\vec{A}$ و $\vec{B}$ که جهت یکسان و بزرگی برابری دارند.

الف:

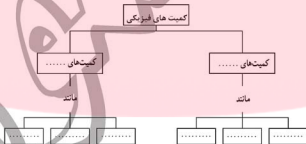
بردار $\vec{A}$ با طول ۳ واحد

مثال:

با استفاده از کلمه های زیر، نقشه ی مفهومی داده شده را کامل کنید.

اصلی، فرعی، زمان، انرژی، طول، سرعت، جرم، نیرو

اندازه گیری و دستگاه بین المللی یکاها

در علم فیزیک هر چیزی قابل اندازه گیری است. اندازه گیری در واقع مقایسه ی یک کمیت با یک مقدار مرجع و استاندارد است. مثلاً وقتی مقداری برنج را در کفه ی ترازو می گذاریم، در طرف دیگر چند سنگ کیلو می گذاریم و دو طرف را با هم مقایسه می کنیم تا برابر شوند. سیستم SI یک سیستم مرجع استاندارد بین المللی برای اندازه گیری است. نیازهای امروز بشر باعث می شود تا نتایج اندازه گیری در تمام دنیا قابل فهم باشد. به عنوان مثال اگر به یک توریست فرانسوی بگوییم فاصله ی دو شهر از هم ۵ فرسنگ است هیچ چیز متوجه نمی شود. دانشمندان مقادیر مشخصی از کمیت های مختلف را به عنوان یکا تعریف می کنند و مورد پذیرش بین المللی قرار می گیرد. حال مسئله ی دیگری پیش می آید و آن اینکه هزاران کمیت فیزیکی وجود دارد که اگر بخواهیم برای هر یک، یکایی تعریف کنیم کاری بسیار مشکل و بیهوده است. چرا بیهوده؟ زیرا بسیاری از کمیت ها به هم وابسته اند. در نتیجه کمیت های مستقل از هم را کمیت اصلی می نامیم و کمیت های وابسته به کمیت های اصلی را کمیت فرعی می نامیم.

یکاهای دستگاه بین المللی

سرنام SI از عبارت Le Système International d' Unités

گرفته شده که در زبان فرانسه به معنی دستگاه بین المللی یکاها است، و گاهی آن را دستگاه متری نوین هم می گویند. بین المللی شدن دستگاه متری از پیمان نامه ای درباره ی متر حاصل شده است که در سال ۱۸۷۵ به امضای هفده کشور عضو رسید. دستگاه بین المللی SI در سال ۱۹۶۰ و اساساً به دنبال اصلاحاتی پدید آمد که رد یکی از دستگاه های متر — کیلو گرم — ثانیه (MKS) صورت گرفت. یکاهای اندازه گیری مورد قبول عموم برقراری ارتباط و تجارت را در سطح فراملی آسان می کنند. دانشمندانی که نیاز به برقراری ارتباط در سطح بین المللی دارند، جز در مواردی خاص، همیشه یکاهای دستگاه متری را به کار می برند. شرکت های فعال در زمینه ی تجارت بین المللی نیز SI را به کار می برند. یکاهای رایج در برخی کشورها نیز براساس SI مشخص می شوند. اینج و پوند برحسب متر و کیلوگرم تعریف می شوند؛ و یکاهای دیگر مانند یکاهای الکتریکی هم مستقیماً از SI گرفته شده اند.

ویژگی های اصلی SI

یکاهای SI از بسیاری جهات واقعاً از یکاهای دیگر برترند، و بسیاری از کاربران بعد از کمی کار کردن با آن سادگی اش را تحسین می کنند. یکاهای اصلی SI هفت یکا هستند و تمام یکاهای دیگر به اصطلاح فرعی را هم با استفاده از آن ها می سازند.

جدول ۱- یکای اصلی SI

نماد یکا	نام یکا	کمیت
m	متر	طول
kg	کیلوگرم	جرم
s	ثانیه	زمان
A	آمپر	جریان الکتریکی
K	کلوین	دما
mol	مول	مقدار ماده
cd	شمع	شدت درخشش

ذرع و فرسنگ از جمله یکاهای قدیمی ایرانی برای طول است. هر ذرع $1.37m$ و هر فرسنگ 3600 ذرع است. حساب کنید قطر زمین تقریباً چند ذرع و چند فرسنگ است؟ قطر متوسط زمین را $12740km$ بگیرید

$$\text{ذرع} = \frac{12740 \times 10^3 \text{ m}}{1.37 \text{ m}} = 9.29 \times 10^6$$

$$\text{فرسنگ} = \frac{9.29 \times 10^6}{3600} = 2580$$

جرم: یکای جرم در SI کیلوگرم نام دارد که آن را با نماد kg نمایش می دهند. استاندارد جرم در SI جرم استوانه ای از جنس پلاتین- ایریدیم است با ۹۰ درصد پلاتین و ۱۰ درصد ایریدیم که در سازمان بین المللی اوزان و مقیاس هادر نزدیکی پاریس نگه داری می شود

قطعه ای از آلیاژ پلاتین ایریدیم

خروار، من تبریز، سیر، مثقال، نخود و گندم از جمله یکاهای قدیمی ایرانی است که برای اندازه گیری جرم به کار می رفته است. این یکاها به صورت زیر با یکدیگر مرتبط اند

امن تبریز = ۴۰ سیر = ۶۴۰ مثقال
 ۱ مثقال = ۲۴ نخود = ۹۶ گندم
 ۱ خروار = ۱۰۰۰ امن تبریز
 با توجه به این که هر مثقال معادل $\frac{4}{86}$ گرم است، هر کدام از این یکاها را و حسب گرم و کیلوگرم بیان کنید.

ابتدا باید همه ی یکاهای ذکر شده را بر حسب مثقال به دست آوریم. سپس هر کدام را در عدد $\frac{4}{86}$ ضرب نماییم

حاصل بر حسب گرم باشد. برای مثال داریم:

$$\text{گرم} = 3110/4 = \text{گرم} = 64 \times \frac{4}{86} = \text{مثقال} = 640 = \text{امن تبریز}$$

$$\text{گرم} = 0.05 = \frac{\text{گرم}}{96} = \frac{\text{مثقال}}{96} = 1 \text{ گندم}$$

زمان

مفهوم زمان با ایده‌ی تغییرات مداوم و عکس‌گویی که در دنیای فیزیکی صورت می‌گیرد، ارتباط دارد. تغییر (و تغییر مکرر) را آشکارا می‌بینیم. بدن هر انسانی به پیری می‌گراید، در عین حال نسل‌های جدیدی به دنیا می‌آیند و آن‌ها هم پیر می‌شوند. خورشید هر روز صبح طلوع می‌کند، فصل‌ها تغییر می‌کنند و تکرار می‌شوند. قلب ما با آهنگی نسبتاً ثابت می‌تپد و ما به ساعتی روان شناختی و داخلی مجهز هستیم که با استفاده از آن می‌توانیم به تند و کند بودن ضربان قلب پی ببریم. گالیله متوجه شد که آهنگ رفت و برگشت آونگ‌هایی که در حال تاب خوردن هستند ثابت است. او با شمارش ضربان نبض خود این نکته را به اثبات رساند. ساعت آونگی، برای مدت‌زمانی، یکی از پایدارترین روش‌های اندازه‌گیری زمان محسوب می‌شد. تا چندی پیش، از چرخش (یا حرکت وضعی) زمین به عنوان مبنا برای اندازه‌گیری زمان استفاده می‌شد و هم‌چنین پایدارترین ساعت‌های آونگی در اندازه‌گیری زمان با پایداری چرخش زمین قابل مقایسه‌اند. قبل از اختراع ساعت قابل حمل (مثل ساعت مچی) تعیین وقت بسیار دقیق نبود و برنامه‌های کاری با الفاظی مانند سپیده‌دم، وسط‌روز، ظهر و از این قبیل تنظیم می‌شد.

در این تصویر، زمین در دو موقعیت مختلف در مدار خود قرار گرفته است. در هر دو موقعیت، زمین در یک نقطه از مدار خود قرار دارد. این تصویر نشان می‌دهد که چگونه زمین در مدار خود قرار می‌گیرد.

زمان: یکای زمان در SI ثانیه نام دارد که آن را با نماد s نمایش می‌دهند. برای تعیین یکای زمان و نیز ساخت وسیله‌ی اندازه‌گیری زمان همواره از پدیده‌های تکرار شونده استفاده می‌شود. حرکت زمین برای انسان ساعتی طبیعی بوده است. وقتی زمین به دور خورشید می‌چرخد، سال‌ها را می‌شمارد و وقتی به دور خود می‌چرخد (حرکت وضعی)، روزها را شمارش می‌کند. برای مدت طولانی حرکت وضعی زمین مبنایی برای تعیین یکای زمان بود. مطابق این مبنا، هر شبانه‌روز یعنی مدتی که زمین یک بار به دور محورش می‌چرخد به ۲۴ قسمت تقسیم شده و هر قسمت یک ساعت نام گرفته است. هر ساعت به ۶۰ دقیقه و هر دقیقه به ۶۰ قسمت به نام ثانیه تقسیم شده است.

به این ترتیب یکای زمان، $\frac{1}{86400}$ برابر مدتی که طول می‌کشد تا زمین یک بار به دور محور خود بچرخد، تعریف شد.

پیشوندهای SI:

همان طور که دیدید و گفته شد ، برای راحتی محاسبه ی اعداد بسیار بزرگ و کوچک از نمادگذاری علمی استفاده می کنیم . برای راحتی خواندن و بیان کردن اعداد بسیار بزرگ و کوچک از پیشوندهای SI استفاده می کنیم. هر پیشوند یک ضریب است.

پیشوندهای کوچکتر از ۱: ضریب این پیشوندها که برای اعداد کوچک به کار می رود ، کوچکتر از ۱ است.

پیشوند	ضریب تبدیل	نماد	پیشوند	ضریب تبدیل	نماد
دسی	$\frac{1}{10} = 10^{-1}$	d	دکا	۱۰	da
سانتی	$\frac{1}{100} = 10^{-2}$	c	هکتو	۱۰۰	h
میلی	$\frac{1}{1000} = 10^{-3}$	m	کیلو	۱۰۰۰	k
میکرو	$\frac{1}{10^6} = 10^{-6}$	μ	مگا	10^6	M
نانو	$\frac{1}{10^9} = 10^{-9}$	n	گیگا	10^9	G
پیکو	$\frac{1}{10^{12}} = 10^{-12}$	p	ترا	10^{12}	T

نماد گذاری علمی :

در فیزیک گاهی پس از اندازه گیری با اعداد بسیار بزرگ و گاهی با اعداد بسیار کوچک برخورد می کنیم . برای راحتی انجام محاسبات با این اعداد ، از روش نماد گذاری علمی استفاده می کنیم.

تبدیل اعداد بزرگ به اعداد کوچک با توانهای مثبت ده :

ابتدا یک ممیز فرضی جلوی عدد می گذاریم و یک ممیز در جایی که می خواهیم به تعداد ارقامی که بین دو ممیز قرار دارد ، به عدد ده توان مثبت می دهیم.

$$300000 = 3 \times 10^5$$

$$300000 = 3/00000 = 3 \times 10^5$$

$$2500 = 2/5 \times 10^3$$

$$2500 = 2/500 = 2/5 \times 10^3$$

مثال حل شده:

اعداد زیر را به شیوه ی نماد علمی بنویسید:

$$\text{الف } 650000 = 6/5 \times 10^7$$

$$\text{ب) } 834000000 = 834/1 \times 10^7$$

-تبدیل اعداد کوچک به اعداد بزرگ یا توانهای منفی ده:

دو ممیز در جایی که می خواهیم قرار می دهیم و به تعداد ارقام بین دو ممیز، به ۱۰ توان منفی می دهیم.

مثال حل شده :

$$0/000045 = 4/5 \times 10^{-7}$$

$$0/000045 = 0/000045 = 4/5 \times 10^{-7}$$

$$0/00345 = 3/45 \times 10^{-7}$$

$$0/00345 = 0/00345 = 3/45 \times 10^{-7}$$

تمرین :

اعداد زیر را به شیوه ی نماد علمی بنویسید

$$\text{الف) } 0/000000055 = 5/5 \times 10^{-7}$$

$$\text{ب) } 0/25 = 25 \times 10^{-7}$$

- تبدیل اعداد با توان ده مثبت به عدد معمولی:

برای این کار ، اگر عدد اعشاری نباشد ، به تعداد توان ۱۰ جلوی عدد صفر می گذاریم. اما اگر عدد اعشاری باشد، ابتدا به تعداد اعداد بعد از ممیز از توان کم می کنیم و اگر از توان چیزی باقی ماند ، به تعداد آن در جلوی عدد حاصل صفر می گذاریم.

مثال حل شده:

$$35 \times 10^4 = 35000$$

$$3/5 \times 10^4 = 35 \times 10^3 = 35000$$

$$0/0035 \times 10^7 = 3/5$$

تمرین :

اعداد زیر را از نماد علمی خارج و به صورت عدد معمولی بنویسید

$$\text{الف) } 8/99 \times 10^7 = \dots$$

$$\text{ب) } 0/00000067 \times 10^8 = \dots$$

تبدیل اعداد با توان ده عنقی به عدد معمولی:

برای اینکار ، یکان عددی را که به صورت نماد علمی نوشته شده را باید به تعداد توان بعد از ممیز قرار دهیم

مثال - حل شده:

$$۴۳/۵ \times ۱۰^{-۵} = \dots$$

در این عدد، عدد ۳ یکان است و باید، ششمین عدد بعد از اعشار باشد.

$$۰/۰۰۰۰۴۳۵$$

مثال دوم:

$$۰/۴ \times ۱۰^{-۲} = \dots$$

در این عدد، یکان صفر قبل از ممیز است که باید دومین عدد بعد از ممیز باشد.

$$۰/۰۰۴$$

تمرین :

اعداد زیر را از نماد علمی خارج و به صورت عدد معمولی بنویسید

$$۲/۲۵ \times ۱۰^{-۴} = \dots \text{ (الف)}$$

$$۰/۶۲ \times ۱۰^{-۴} = \dots \text{ (ب)}$$

تبدیل یگاهها:

اغلب لازم می شود که یکایی را که بیان کننده ی کمیتی فیزیکی است، به یکای دیگر تبدیل کنیم. این کار را با روشی به نام تبدیل زنجیره ای انجام می دهیم. در این روش، انداز ه ی اولیه را در یک اسریب تبدیل ضرب می کنیم. برای مثال،

چون ۱ min (یک دقیقه) و ۶۰ s (شصت ثانیه) باز ه های زمانی یکسانی هستند، داریم:

$$\frac{1 \text{ min}}{60 \text{ s}} = 1, \quad \frac{60 \text{ s}}{1 \text{ min}} = 1$$

بنابراین هر دو کسر بالا را که برابر واحد هستند می توان به عنوان ضرایب تبدیل به کار برد. از آن جا که ضرب کردن هر کمیت در واحد، تغییری در آن کمیت به وجود نمی آورد، هر گاه که ضرب تبدیلی را سودمند ببابیم می توانیم از آن بهره بگیریم. مثلا برای تبدیل ۵ min به کمیتی با یکای ثانیه، داریم:

$$5 \text{ min} = 5 \text{ min} (1) = (5) \text{ min} \left(\frac{60 \text{ s}}{1 \text{ min}} \right) = 300 \text{ s}$$

اگر تبد یل یگاهها را درست انجام دهید یگاههای ناخواسته به گونه ی مثال بالا حذف خواهند شد. برای آن که مطمئن شوید که یگاهها را درست تبدیل کرد هاید باید در تمام مرحله های محاسبه یگاهها را بنویسید. در پایان ببینید آیا جواب شما منطقی است. آیا نتیجه ی ۳۰۰ s = ۵ min منطقی است؟ جواب مثبت است. ثانیه یگای کوچک تری از دقیقه است. بنابراین در یک باز هی زمانی تعداد بیش تری ثانیه وجود دارد تا دقیقه.

نکته ۱: هر لیتر یک دسی متر مکعب است.

مثال:

$$100 \text{ mm}^3 = \dots \text{ m}^3$$

$$10^3 \times \left(\frac{10^{-3}}{1}\right)^3 = 10^3 \times 10^{-9} = 10^{-6}$$

$$\text{cm}^3 \xrightarrow{\times 10^{-6}} \text{m}^3$$

$$\text{cm}^3 \xrightarrow{\times 10^{-6}} \text{m}^3$$

$$\text{mm}^3 \xrightarrow{\times 10^{-9}} \text{m}^3$$

$$\text{mm}^3 \xrightarrow{\times 10^{-9}} \text{m}^3$$

$$\text{lit} \xrightarrow{\times 10^{-3}} \text{m}^3$$

نکته ۲: تبدیل یکا های زیر را به دلیل اهمیتی که دارند حفظ کنید:

نکته ۳: هر تن برابر ۱۰۰۰ کیلوگرم است.

نکته ۴: هر سال نوری مسافتی است که نور در مدت یک سال می پیماید.

مثال:

لوله یک ماشین آتش نشانی در هر دقیقه ۳۰۰ لیتر آب روی آتش می ریزد. این عدد را بر حسب m^3/s بیان کنید. هر لیتر برابر 1000 cm^3 است.

حل: ابتدا لیتر را بر حسب m^3 به دست می آوریم:

$$1 \text{ lit} = 1000 \text{ cm}^3 = 1000 \text{ cm}^3 \times \left(\frac{1 \text{ m}^3}{10^6 \text{ cm}^3}\right) = 10^{-3} \text{ m}^3$$

به این ترتیب 300 lit/min برابر است با:

$$300 \text{ lit/min} = 300 \times \frac{10^{-3} \text{ m}^3}{60 \text{ s}} = 5 \times 10^{-3} \frac{\text{m}^3}{\text{s}}$$

شخصی در یک برهیز (رژیم) غذایی $1/8 \text{ kg}$ در هفته جرم خود را از دست می دهد (یا اصطلاحاً وزن کم می کند). آهنگ از دست دادن جرم را بر حسب گرم بر ساعت بیان کنید.

حل: با توجه به اینکه هر هفته 168 h و هر کیلوگرم 10^3 گرم است، داریم:

$$\frac{1/8 \text{ کیلوگرم}}{168 \text{ هفته}} = \frac{10^3 \text{ g}}{168 \text{ h}} = 10/168 \text{ g/h}$$

سازگاری یکاها:

هر کمیت فیزیکی را با نماد مشخصی نشان می دهیم. برای مثال اندازه شتاب را با a و جرم را با m نشان می دهیم. همچنین برای بیان ارتباط بین کمیت های فیزیکی، از روابط و معادله ها استفاده می کنیم. یکی از این رابطه های فیزیکی، قانون دوم نیوتون، $F = ma$ ، است هنگام استفاده از این رابطه و جایگذاری اندازه هر کمیت در آن، باید به سازگاری یکاها در دو طرف رابطه توجه کنیم. اگر بخواهیم حاصل دو طرف رابطه بر حسب یکاهای SI بیان شود باید یکای کمیت های داده شده را نیز به یکاهای SI تبدیل کنیم. برای مثال، اگر جرم جسمی 325 g و شتاب آن $1/75 \text{ m/s}^2$ باشد، برای سازگاری یکاها در دو طرف معادله، باید یکای جرم جسم را به کیلوگرم تبدیل کنیم. در این صورت مقدار حاصل را می توان بر حسب یکای نیوتون بیان کرد.

$$F = ma = (0.325 \text{ kg})(1/75 \text{ m/s}^2) = 0.00433 \text{ N}$$

یکای دو طرف معادله با هم سازگار است.

- تبدیل یکاهای زیر را انجام دهید:

a $20 \text{ cm}^3 = \dots \text{ mm}^3$

b $600 \text{ nA} = \dots \text{ PA}$

c $2000 \text{ m}^2 = \dots \text{ هکتار}$

d $0.02 \text{ lit} = \dots \text{ cm}^3$

e $\frac{\text{kg}}{\text{cm}^3} = \dots \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}$

f $50 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3} = \dots \frac{\text{g}}{\text{cm}^3}$

g $50 \mu\text{m}^3 = \dots \text{ mm}^3$

h $502 \times 10^{-4} \text{ Km}^3 = \dots \text{ hm}^3$

i $0.05 \text{ mA} = \dots \mu\text{A}$

j $2 \times 10^4 \text{ nC} = \dots \mu\text{C}$

k $2 \times 10^{-4} = \dots \text{ cm}^3$

l $3 \times 10^{-10} \mu\text{m}^3 = \dots \text{ lit} (\text{dm}^3)$

m $5 \frac{\text{kg}}{\theta} = \dots \frac{\text{kg}}{\text{cm}^3}$

n $100 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3} = \dots \frac{\text{g}}{\text{cm}^3}$

۱- رکورد رسمی جهانی سرعت روی زمین ۱۷۷۸ کیلومتر بر ساعت است که در ۴۲ مهرماه سال ۶۷۳۱ توسط اندی گرین یا اتومبیلی مجهز به موتور جت به دست آمد. این سرعت را برحسب متر بر ثانیه بیان کنید.

حل: با توجه به این که $1 \text{ km} = 1000 \text{ m}$ و $1 \text{ h} = 3600 \text{ s}$ است داریم:

$$1778 / 0 \text{ km/h} = \left(\frac{1778 / 0 \times 10^3 \text{ m}}{1 \text{ h}} \right) \left(\frac{1 \text{ h}}{3600 \text{ s}} \right) = 494 / 11 \text{ m/s}$$

یادآوری این نکته مفید است که سرعت قدم زدن حدود 1 m/s است و در مقایسه، سرعت 494 m/s واقع سریع است

۲- یکای مساحت که اغلب برای اندازه گیری مساحت زمین به کار می رود هکتار است که به صورت متر مربع 10^4 تعریف شده است. مساحت کره ی زمین تقریباً چند هکتار است؟ شعاع زمین را 6400 کیلو متر در نظر بگیرید

مساحت کره ی زمین برحسب مترمربع m^2 برابر است

$$A = 4\pi R^2 = 4 \times 3.14 \times (6400 \times 10^3 \text{ m})^2 = 5.142576 \times 10^{14} \text{ m}^2$$

به این ترتیب مساحت کره ی زمین برحسب هکتار برابر است با:

$$A = \frac{5.142576 \times 10^{14} \text{ m}^2}{10^4 \text{ m}^2} = 5.142576 \times 10^{10} \text{ هکتار}$$

۳- اگر در هر قدم 0.6 m جلو بروید، برای پیمودن 1 km چند قدم باید بردارید؟

- کافی است برای به دست آوردن تعداد قدم ها 1 km را بر طول هر قدم تقسیم کنیم. بنابراین:

$$N = \frac{1000 \text{ m}}{0.6 \text{ m}} = 1666 \text{ قدم}$$

خطا و دقت اندازه گیری

در اندازه گیری کمیت های مختلف مانند طول، جرم، زمان و غیره هیچ گاه نمی توان اندازه ی واقعی را به دست آورد

زیرا در هنگام اندازه گیری دچار خطاهایی می شویم. با انتخاب وسیله های دقیق و روش صحیح اندازه گیری می توان مقدار خطا را کاهش داد، اما اندازه ی آن به صفر نمی رسد. توجه به این نکته ضروری است که در نوشتن یا

بیان نتیجه های حاصل از اندازه گیری باید رقمهایی را که خارج از حدود دقت ابزار اندازه گیری است حذف کرد. اگر

به کمک خط کشی که دقت آن تا میلی متر است طول و عرض مستطیلی را به ترتیب $a = 3/6 \text{ cm}$ و $b = 2/4$

cm اندازه گیری شده باشد مساحت مستطیل با توجه به رابطه ی $A = ab$ برابر $8/64 \text{ cm}^2$ می شود. اما با توجه

به این که دقت ابزار اندازه گیری ما، یعنی خط کش، تنها تا میلی متر بوده است لذا باید گفت مساحت مستطیل

$8/6 \text{ cm}^2$ است. به عبارت دیگر وقتی مساحت A را برابر $8/64 \text{ cm}^2$ گزارش می دهیم، نتیجه را با

دقتی بیان کرده ایم که ابزار اندازه گیری ما فاقد آن دقت بوده است.

به کمترین مقداری که یک وسیله ی اندازه گیری می تواند اندازه گیری کند، دقت اندازه گیری آن وسیله گفته می شود. به

عنوان مثال دقت اندازه گیری یک خط کش معمولی ۱ میلی متر است. یعنی عدد ۱/۱ سانتی متر می تواند حاصل اندازه

گیری با این خط کش باشد، در صورتیکه عدد ۱/۱۱ سانتی متر خیر. زیرا این خط کش نمی تواند ۰/۱ میلی متر را

اندازه گیری کند.

با انتخاب وسیله های دقیق و روش اندازه گیری صحیح می توان مقدار خطا را کم کرده و دقت وسیله اندازه گیری را

افزایش داد دقت اندازه گیری به حساسیت وسیله، مهارت شخص اندازه گیر و تعداد دفعات اندازه گیری شده بستگی دارد

برای کاهش خطا در اندازه گیری هر کمیت، معمولاً آن اندازه گیری را چند بار تکرار کرده و در صورت تفاوت اعداد به

دست آمده میانگین اعداد را در نظر می گیرند و از اعدادی که اختلاف زیاد با سایر اندازه گیری ها دارند صرف نظر می کنند

تذکر:

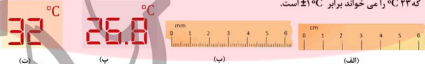
خطای اندازه گیری توسط خط کش و سایر وسیله های درجه بندی شده، $\frac{1}{2}$ کمینه تقسیم بندی مقیاس آن وسیله است و

برای وسیله های رقمی دیجیتال مثبت و منفی یک واحد از آخرین رقمی است که می خوانند. به این ترتیب، خطای اندازه

گیری که تا سانتی متر مدرج شده، برابر $\pm 0/5 \text{ cm}$ شکل الف، خط کشی که تا میلی متر درجه بندی شده برابر $\pm 0/5 \text{ mm}$

شکل ب خطای دماسنج رقمی در شکل ب، که $26/8 \text{ }^\circ\text{C}$ را می خواند برابر $\pm 0/1 \text{ }^\circ\text{C}$ و خطای دماسنج رقمی شکل ت،

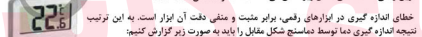
که $23 \text{ }^\circ\text{C}$ را می خواند برابر $\pm 1 \text{ }^\circ\text{C}$ است.

دقت ابزارهای اندازه گیری مدرج، برابر کمینه درجه بندی آن ابزار است. برای مثال، دقت خط کشی که کمینه درجه بندی آن مطابق شکل زیر تا میلی متر است برابر $0/5 \text{ mm}$ و خطای آن $\pm 0/5 \text{ mm}$ است.

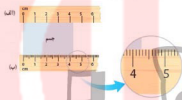
دقت اندازه گیری در ابزارهای رقمی (دیجیتال)، برابر یک واحد از آخرین رقمی است که آن ابزار می خواند. برای مثال، آخرین رقمی که دماسنج شکل زیر نشان می دهد $0/6 \text{ }^\circ\text{C}$ و دقت آن $0/1 \text{ }^\circ\text{C}$ است

$$(22/6 \pm 0/1) \text{ }^\circ\text{C}$$

رقم های با معنا و گزارش نتیجه اندازه گیری:

رقم هایی را که بعد از اندازه گیری یک کمیت فیزیکی ثبت می کنید رقم های با معنا می گویند. رقم آخر، که غیر قطعی و مشکوک است و آن را حدس می زنیم نیز جزو رقم های با معنا محسوب می شود. برای مثال، فرض کنید می خواهید طول جسمی را با دو خط کش با درجه بندی و دقت متفاوت اندازه گیری کنید

خط کش شکل الف، برحسب سانتی متر مدرج شده است و خطای اندازه گیری آن ± 0.5 سانتی متر است. به نظر شما خط کش الف چه طولی را نشان می دهد؟ 2.4 یا 2.44 سانتی متر؟ از آنجا که خط کش الف برحسب میلی متر مدرج نشده است، لذا عددهای 2 و 3 قطعی نیستند و آنها را حدس می زنیم. در این حالت نتیجه اندازه گیری شامل دو رقم با معناست و آخرین رقم سمت راست، حدسی یا غیرقطعی است. به این ترتیب، اندازه گیری به صورت زیر ثبت و گزارش می شود:

$$2.4 \text{ cm} \pm 0.5 \text{ cm} \quad \text{یا} \quad 2.4 \text{ cm} \pm 0.5 \text{ cm}$$

رقم حدسی و غیرقطعی   خطای وسیله اندازه گیری   در رقم با معنا

خط کش ب، چه طولی را نشان می دهد؟ 2.7 یا 2.78 میلی متر؟ از آنجا که خط کش شکل ب، برحسب میلی متر مدرج شده است، لذا عددهای 7 و 8 قطعی نیستند و آنها را حدس می زنیم. در این حالت اندازه گیری با سه رقم با معنا بیان شده است و آخرین رقم سمت راست، حدسی یا غیرقطعی است. به این ترتیب، اندازه گیری به صورت زیر ثبت و گزارش میشود:

$$2.78 \text{ mm} \pm 0.5 \text{ mm} \quad \text{یا} \quad 2.78 \text{ mm} \pm 0.5 \text{ mm}$$

رقم حدسی و غیرقطعی   خطای وسیله اندازه گیری   سه رقم با معنا

اعداد معنی دار و بی معنی

اعداد 1 سانتی متر و 10 سانتی متر و 100 سانتی متر ظاهراً با هم برابرند. در صورتیکه عدد اول حاصل اندازه گیری با خط کشی است که دقت اندازه گیری آن سانتی متر است، یعنی میلی متر را اندازه گیری نمی کند. در صورتیکه عدد دوم حاصل اندازه گیری با خط کشی است که تا میلی متر را اندازه گیری می کند و عدد سوم تا 0.1 میلی متر. به عبارت دیگر عدد اول دارای یک عدد معنی دار و عدد دوم دو رقم معنی دار و عدد سوم سه رقم معنی دار.

اگر با اعداد فوق محاسباتی انجام دهیم، تعداد ارقام با معنی حاصل باید با کمترین تعداد ارقام با معنی اعداد فوق برابر باشد. در نظر بگیرید که می خواهید ضخامت یک شیشه را اندازه گیری کنید. یک بار از خط کش معمولی استفاده می کنید و عدد 3.7 سانتی متر را بدست می آورید و بار دیگر از ریزسنج استفاده می کنید و عدد 3.756 سانتی متر را بدست می آورید. عدد اول دارای دو رقم با معنی و عدد دوم دارای سه رقم با معنی می باشد. از آنجاییکه عدد اندازه گیری مشکوک است به آن رقم غیر قطعی گفته می شود

به عنوان مثال، در اندازه گیری فوق در عدد اول، عدد 7 غیر قطعی و در عدد دوم، عدد 5 غیر قطعی است
 ۱- هنگامی که دو عدد را در هم ضرب می کنیم یا بر هم تقسیم می کنیم، تعداد ارقام با معنی حاصل ضرب یا حاصل تقسیم باید برابر با کمترین تعداد ارقام با معنی اعداد اول باشد. به عنوان مثال می خواهیم جرم جسمی را که برابر

است یا 2.1 کیلوگرم در سرعت آن که برابر است با 22.4×10^4 ضرب کنیم:

$$2.1 \times 2.24 \times 10^3 = 4.704 \times 10^3 = 4.7 \times 10^3$$

۲- اگر دو عدد را بخواهیم با هم جمع یا از هم تفریق کنیم (باید در نظر داشت که هنگام جمع یا تفریق یگا ها باید یکسان باشند)، ابتدا آنها را به صورت نماد علمی می نویسیم، به طوری که توان ادر آنها یکسان باشد. سپس محاسبات را انجام داده و در نهایت دقت اندازه گیری در عدد حاصل باید با کمترین دقت برابر باشد. به عنوان مثال حاصل عبارت $4/8 \times 10^{24} + 4/1$ باید به صورت 25×10^{24} بیان شود نادرست است.

تذکر: روش شناسایی ارقام با معنا یا بدون معنا را می توان در جدول زیر یافت:

مثال	قاعده
تمام عددهای غیر صفر با معنا هستند.	تمام عددهای غیر صفر با معنا هستند.
تمام صفرهایی که بین اعداد غیر صفر قرار دارند با معنا هستند.	تمام صفرهایی که بین اعداد غیر صفر قرار دارند با معنا هستند.
صفرهایی که در طرف چپ اعداد قرار دارند، با معنا نیستند.	صفرهایی که در طرف چپ اعداد قرار دارند، با معنا نیستند.

تفاوت دقت و صحت:

دقت همواره به معنای صحت و درستی نیست. برای مثال، یک ساعت دیجیتال معمولی که $01:35:27$ را نشان می دهد بسیار دقیق است (زمان را تا ثانیه اعلام می کند)، ولی اگر این ساعت چند دقیقه آهسته کار کند دیگر مقداری که نشان می دهد درست نیست. از سوی دیگر، یک ساعت قدیمی دیواری ممکن است زمان درست را نشان دهد . دهد، ولی اگر این ساعت عقربه ثابته شمار نداشته باشد دقت آن کم است .

تخمین مرتبه بزرگی:

نوعی از تخمین که در فیزیک کاربرد زیادی دارد، تخمین مرتبه بزرگی نامیده می شود. عبارت مرتبه بزرگی، اغلب برای ارجاع به توان های 10 (به کار می رود، زیرا نتیجه نیز به صورت توانی از 10 بیان می شود. لازم است توجه شود که در حل مسئله ها به روش تخمین مرتبه بزرگی، برخی اوقات ممکن است مرتبه بزرگی پاسخ، با پاسخ واقعی مسئله، یک یا دو مرتبه بزرگی متفاوت باشد. در تخمین مرتبه بزرگی، ابتدا همه اعداد به صورت نماد گذاری علمی نوشته می شوند و آنگاه از قاعده زیر استفاده می کنیم:

$$\text{اگر } 5 < x < 10 \text{ باشد در این صورت: } x = 10^0 \quad \text{اگر } 10 < x < 50 \text{ باشد در این صورت: } x = 10^1$$

برای گرد کردن اعداد در فرایند تخمین مرتبه بزرگی، با توجه به قاعده ای که گفته شد مطابق مثال های زیر عمل می کنیم:

$$10^2 - 10^2 = 1/36 \times 10^2 = 136 \quad 10^5 - 10^5 = 9/2137 \times 10^5 = 92137 \quad 10^4 - 10^4 = 4/99 \times 10^4 = 499$$

این عدد کوچکتر از 5 است و بصورت 10^4 گرد می شود.

این عدد بزرگتر از 5 است و بصورت 10^5 گرد می شود.

این عدد کوچکتر از 5 است و بصورت 10^2 گرد می شود.

مثال:

تخمین بزنید که قلب یک نفر در طول عمرش چند لیتر خون را به سرخرگ آنورت پمپ می کند. قلب در هر ضربان به طور میانگین 70 mc^3 خون به سرخرگ آنورت پمپ می کند.

قلب یک شخص سالم در هر 0.8 s یک بار خون را به سرخرگ آنورت پمپ می کند که با توجه به تخمین مرتبه بزرگی، مقدار آن را بر حسب توانی از 10^* به صورت 10^* s گرد می کنیم.

طول عمر میانگین انسان ها حدود ۷۵ سال (75 year) است که به صورت 10^* year گرد می کنیم .

هر لیتر (L) برابر با 10^3 cm^3 است .

هر سال تقریباً برابر 3×10^7 ثانیه است. با توجه به تخمین مرتبه بزرگی و برحسب توانی از 10^* یک سال به صورت 10^* ثانیه گرد می شود

به این ترتیب، تعداد ضربان قلب (N) یک انسان در طول عمرش را می توان به صورت زیر تخمین زد:

$$N = (10^* \text{ year}) \left(\frac{10^* \text{ s}}{\text{year}} \right) \left(\frac{10^* \text{ beat}}{\text{s}} \right) = 10^* \text{ beat}$$

با توجه به فرض مسئله، مقدار خونی که در هر ضربان به سرخرگ آنورت پمپ می شود را به صورت 10^* cm^3 گرد می کنیم. بنابراین، حجم خون پمپ شده (V) به سرخرگ آنورت برابر است با:

$$V = (10^* \text{ beat}) \left(\frac{10^* \text{ cm}^3}{\text{beat}} \right) \left(\frac{1 \text{ L}}{10^* \text{ cm}^3} \right) = 10^* \text{ L}$$

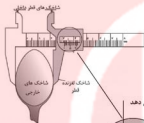
اندازه گیری با کولیس

قطر داخلی و خارجی یک لوله را نمی توان با دقت و به آسانی با یک خط کش مدرج اندازه گرفت. برای اندازه گیری دقیق تر آن ها از کولیس استفاده می شود. کولیس از ترکیب یک خط کش مدرج و یک ورنیه متحرک درست شده است. منظور از ورنیه، درجه بندی خاص است که روی شاخک لغزنده قرار دارد و اندازه گیری را تا دهم میلی متر ممکن می سازد. ورنیه ده قسمت دارد که هر قسمت ۹/۱۰ میلی متر است. به عبارت دیگر ۹۰ میلی متر روی ورنیه به ده قسمت مساوی تقسیم شده است. به علت وجود این درجه بندی است که اندازه گیری ۱/۱۰ میلی متر یا ۱۰/۱۰ سانتی

متر ممکن می شود. برخی از انواع کولیس ها برای اندازه گیری عمق، یک تیغه باریک دارند که به ورنیه متصل است

و با آن حرکت می کند. اگر صفر ورنیه به صفر خط کش منطبق باشد انتهای تیغه بر انتهای خط کش منطبق می شود. در صنعت برای اندازه گیری قطر لوله، سیلندر و پیستون و طول وسایل مختلف از انواع کولیس ها استفاده می شود.

شکل زیر کولیسی را نشان می دهد که برای اندازه گیری پهنای یک قاشق به کار گرفته شده است. در برخی از کولیس ها در زیر ورنیه پیچ یا شاسی خاصی که کار ضامن را انجام می دهد وجود دارد و با استفاده از آن ورنیه را بر روی خط کش ثابت می کنند.

خط کش ۲/۲ سانتی متر را نشان می دهد

چهارمین درجه ورنیه دقیقاً در مقابل یکی از درجات خط کش قرار دارد این درجه معرف ۰/۴ میلی متر یا ۰/۴ سانتی متر است، بنابراین پهنای فاشی برابر است با:

$$2/2\text{cm} - 0/04\text{cm} = 2/16\text{cm}$$

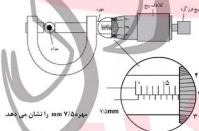
گفتنی است کولیس های دیگری وجود دارند که در آن ها ۱۹ میلی متر از طول ورنیه به ۲۰ قسمت مساوی و یا ۵/۴۲ میلی متر به ۲۵ قسمت مساوی و تقسیم شده است دقت اندازه گیری کولیس از تقسیم کردن یک درجه خط کش به تعداد تقسیمات ورنیه آن به دست می آید.

$$\text{دقت کولیس} = \frac{\text{کوچک ترین درجه خط کش}}{\text{تعداد تقسیمات ورنیه}}$$

اندازه گیری با ریزسنج

ضخامت ورقه ها و قطر سیم های نازک را با ریزسنج تعیین می کنند. ریزسنج اساساً از یک مهره و یک پیچ درست شده است. در این وسیله مهره استوانه ای است توخالی که سطح خارجی آن مدرج است و پیچ در داخل کلاهکی قرار دارد که می تواند در داخل مهره جا شود. کلاهک پیچ روی سطح خارجی مهره حرکت می کند

. پیچ هرزگرد به طور هرز می گردد و صدایی را سبب می شود، اما زیانه متحرک دیگر جابه جا نمی شود. پیچ هرزگرد کلاهک را بر روی مهره جا به جا می کند. اگر کلاهک یک دور بچرخد، زیانه متحرک نیم میلی متر جا به جا می شود درواقع فاصله بین دو دندان پیچ نیم میلی متر است. محیط لبه ی کلاهک به ۵۰ قسمت مساوی تقسیم شده است؛ بنابراین هر درجه موجود بر روی کلاهک یک صدم میلی متر است. ($1/50 = 0/02\text{mm}$)

مهره ۷/۵mm را نشان می دهد

قطر معاد = درجه ای که مهره نشان می دهد + درجه ای که کلاهک نشان می دهد قطر معاد = ۷/۵mm

شکل بالا ریزسنجی را نشان می دهد که قطر معاد را اندازه می گیرد. درجه بندی روی مهره ۷/۵mm و درجه ای از کلاهک که در جلوی خط راست روی مهره است ۰/۳۵mm را نشان می دهد؛ بنابراین قطر معاد برابر است با:

$$7/5\text{mm} + 0/35\text{mm} = 7/85\text{mm}$$

چگالی:

جرم واحد حجم هر ماده ای را چگالی آن جسم می نامیم. چگالی را با حرف یونانی ρ (رو) نشان می دهیم و یک کمیت ترده ای است و واحد آن در سیستم SI عبارت است از $\frac{kg}{m^3}$ (کیلوگرم بر متر مکعب).

$$\rho = \frac{m}{V}$$

در فرمول ۱، m نشانگر جرم و V نشانگر حجم است.

مثال ۱- حل شده

چگالی آب برابر است با ۱ گرم بر سانتی متر مکعب. جرم هر لیتر آب چند کیلوگرم است؟

$$\rho = \frac{m}{V} \Rightarrow 1 \frac{g}{cm^3} = \frac{m}{1 \text{ liter}} \Rightarrow m = 1 \text{ Kg}$$

پاسخ:

مثال ۲- حل شده

اگر حجم مایع A، ۲ برابر مایع B و جرم آن ۳ برابر مایع B باشد، چگالی مایع A چند برابر مایع B است؟

پاسخ:

$$\frac{\rho_A}{\rho_B} = \frac{\frac{m_A}{V_A}}{\frac{m_B}{V_B}} = \frac{m_A V_B}{m_B V_A} = \frac{2}{2}$$

چگالی آلیاژ

آلیاژ ترکیب فیزیکی از دو ماده است. این دو ماده با یکدیگر پیوند شیمیایی برقرار نکرده اند.

$$\rho_{\text{آلیاژ}} = \frac{m_1 + m_2}{V_1 + V_2} \quad (2)$$

$$\rho_{\text{آلیاژ}} = \frac{m_1 + m_2}{\frac{m_1}{\rho_1} + \frac{m_2}{\rho_2}} \quad (3)$$

$$\rho_{\text{آلیاژ}} = \frac{\rho_1 V_1 + \rho_2 V_2}{V_1 + V_2} \quad (1)$$

چگالی هر ماده یکی از ویژگی های مهم آن به شمار می رود که کاربردهای گوناگونی دارد. مثلاً ضدیخ خودرو،

محلول گلیکول است که به آن کمی مواد ضدخوردگی اضافه می شود میزان غلظت گلیکول در محلول ضدیخ، که

دمای انجماد محلول را تعیین می کند، با اندازه گیری چگالی این محلول به دست می آید. در پزشکی با آزمایش چگالی خون که در

حالت عادی بین 1.04 g/cm^3 و 1.06 g/cm^3 است می توان به افزایش یا کاهش گلبول های سرخ

خون پی برد. زیرا افزایش گلبول های سرخ خون باعث افزایش چگالی آن می شود. با اندازه گیری چگالی آلیاژی از طلا و مس می

توان درصد جرم طلا و مس به کار رفته در آن را به دست آورد

چگالی (kg/m ³)	جامدها	چگالی (kg/m ³)	مایع ها	چگالی (kg/m ³)	گازها*	چگالی (kg/m ³)
۲۲۶۵۰	آبرسب	۱۲۵۹۰	جیوه	۲/۹۹۴	کتر (Cl ₂)	۲/۹۹۴
۱۹۳۲۰	طلا	۱۲۶۰	گلیسرین	۲/۲۸۹	پروان (C ₂ H ₂)	۲/۲۸۹
۱۱۳۴۰	سرب	۱۰۵۰	خون	۲/۲۷۹	گوگرد دی اکسید (SO ₂)	۲/۲۷۹
۱۰۴۹۰	نقره	۱۰۳۰	آب دریا	۷۸۴۲	کربن دی اکسید (CO ₂)	۷۸۴۲

برای محاسبه چگالی اجسام ابتدا بایستی جرم و حجم آنها را جداگانه حساب کرد. در جدول زیر، روابط ریاضی برای محاسبه حجم برخی از اجسام که شکل هندسی منظم دارند را آورده ایم:

شکل	فرمول
مکعب (به ضلع a):	$V = a^3$
مکعب مستطیل (به ابعاد a و b و c):	$V = abc$
کره (به شعاع r):	$V = \frac{4}{3}\pi r^3$
استوانه (به شعاع r و ارتفاع h):	$V = \pi r^2 h$
شعروطره (به شعاع r و ارتفاع h):	$V = \frac{1}{4}\pi r^2 h$
پوسته کروی (به شعاع داخلی r_1 و شعاع خارجی r_2):	$V = \frac{4}{3}\pi (r_2^3 - r_1^3)$
پوسته استوانه‌ای (به شعاع داخلی r_1 و شعاع خارجی r_2 و ارتفاع h):	$V = \pi h (r_2^2 - r_1^2)$

جرم یک مجسمه ی نقره ۴۲۰ گرم است. حجم این مجسمه چقدر است؟

پاسخ: با توجه به تعریف چگالی داریم

$$\rho = \frac{m}{V}$$

$$\rho = 10500 \text{ kg/m}^3 \quad m = 420 \text{ g} = 0.42 \text{ kg}$$

$$10500 \text{ kg/m}^3 = \frac{0.42 \text{ kg}}{V} \Rightarrow V = \frac{0.42 \text{ kg}}{10500 \text{ kg/m}^3} = 4 \times 10^{-5} \text{ m}^3$$

جرم مجسمه‌ای برنزی (آلیاژی از مس، قلع، روی و ...) ۴۰ kg و حجم آن 0.004 m^3 است. اگر چگالی برنز 8000 kg/m^3 باشد، حجم فضای خالی درون مجسمه چقدر است؟

پاسخ:

$$V = \frac{m}{\rho} = \frac{40}{8000} = 0.005 \text{ m}^3$$

حجم مقدار برنز استفاده شده برابر است با
در نتیجه، حجم فضای خالی چنین می شود:

$$\text{حجم فضای خالی} = \text{حجم مجسمه} - \text{حجم برنز} = 0.004 - 0.005 = -0.001 \text{ m}^3$$

جرم یک لیتر آب چند کیلوگرم است؟

پاسخ: با توجه به این که هر یک متر مکعب معادل هزار لیتر (10^3) است، داریم

$$1 \text{ m}^3 = 1000 \text{ lit} \quad \text{یا} \quad 1 \text{ lit} = 10^{-3} \text{ m}^3$$

بنابراین با توجه به تعریف چگالی می توان نوشت

$$\rho = \frac{m}{V} \Rightarrow m = \rho V$$

$$\Rightarrow m = 1000 \text{ kg/m}^3 (10^{-3} \text{ m}^3) = 1 \text{ kg}$$

به عبارت دیگر جرم هر لیتر آب برابر ۱kg است.

